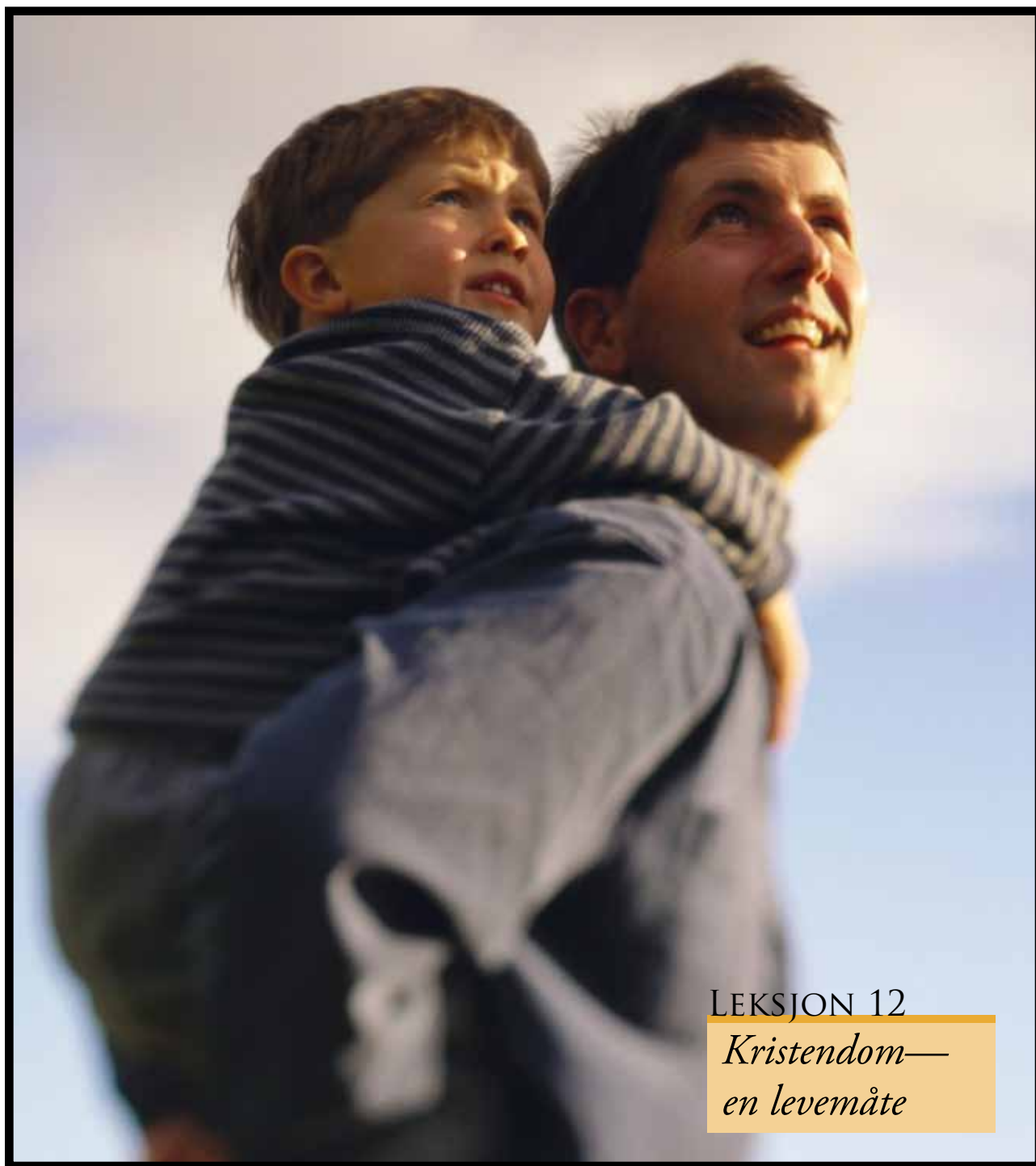

HERBERT W. ARMSTRONG COLLEGE

BIBEL

KORRESPONDANSEKURS

LEKSJON 12

*Kristendom—
en levemåte*

HVA STUDENTENE VÅRE SIER

Jeg har akkurat blitt ferdig med leksjon 6 av *Bibel korrespondansekurset* om helvete, og la meg fortelle deg at det åpnet øynene mine. Jeg har alltid vært forvirret over hele konseptet med helvete, og hvordan en kjærlig Gud ville straffe noen Han elsker, for alltid. Skjønt, det gir mening, at noen opphører å eksistere. Jeg er takknemlig for hjelpen dere gir med å spre den gode nyheten, og advarselen. Vi trenger alle å legge nøye merke til denne veldig alvorlige advarselen, og jeg er glad for å vite at dere alle kunngjør den så sterkt som dere gjør. Jeg ber om at den bare må bli sterkere, og at den vil nå stadig flere. Takk for bladene deres også, og selvfølgelig for heftene. De er alle veldig innsiktsfulle og inspirerende.

N. T., Abilene, Texas, USA

Jeg takker alle som har del i å sende *Korrespondansekurset* til meg. Jeg har skaffet meg en mappe til å ha leksjonene i, og jeg liker dette studiet veldig godt.

Det er tankevekkende og hjelper til med å granske oss selv nøyere, i samsvar med Skriften. Fargebildene i det er vakre og jeg setter veldig pris på dem.

Oklahoma, USA

Jeg mottar the *Trumpet* og er påmeldt på *Armstrong College Bibel Korrespondansekurs*. Jeg har fullført leksjon 1 og har blitt virkelig velinformert av studiet, og vil be om tilleggs lesing for denne leksjonen—*Eksisterer Gud?* og *Beviset på Bibelen*. Jeg forandrer virkelig livet mitt for å forbedre det og bli en som følger Gud. Jeg ønsker å bli i stand til å absorbere alt jeg kan angående Bibelen og Jesus Kristus, vår Frelser. Jeg vil sette veldig og evig pris på hva som helst dere kan sende til meg.

K. R., Bristol, Tennessee, USA

Bibel Kurset er viktig kunnskap og informasjon for enhver som ønsker å lære Guds levemåte med et åpent sinn.

Jeg forstår grunnen til at alle verdensbegivenhetene skjer. Kristus vil komme tilbake og ende menneskets måte å styre på.

Takk til de som har ansvaret med å gi denne utdannelsen til enhver som ber om det.

L. D., Saint-Laurent, Quebec, Canada

HERBERT W. ARMSTRONG COLLEGE

BIBEL KORRESPONDANSEKURS

LEKSJON 12

Et internasjonalt kurs for bibelforståelse publisert av
Philadelphia Church of God i samarbeid med
Herbert W. Armstrong College, Edmond, Oklahoma.

© 1977, 1985, 2012 Philadelphia Church of God for hele innholdet i denne publikasjonen. Ettertrykk forbudt.

Sjefsredaktør: Gerald Flurry
Avdelingsredaktører: Brian Davis,
Stephen Flurry, Joel Hilliker
Redaksjonssekretær: Wik Heerma
Tilrettelegging: Edwin Trebels, Anthony Chibarirwe
Korrekturleser: Donna Grieves
Distribusjonssjef: Mark Jenkins

Verdensomfattende Kontaktinformasjon
E-mail: cc@hwaccollege.org

Telefon: U.S. & Canada: 1-800-423-8194
Telefon: Internasjonal: 405-285-1060

Brev:

De forente stater: P.O. Box 3330, Edmond, OK 73083
Canada: P.O. Box 400, Milton, ON L0P 1B0
Caribbean: P.O. Box 2237, Chaguanas, Trinidad, w.i.
England, Europa og Midt-Østen:
P.O. Box 900, Northampton, NN5 9AL, United Kingdom
Afrika: P.O. Box 2969, Durbanville, 7551, South Africa
Australia, Stillehavsoyene, India og Sri Lanka:
P.O. Box 375, Narellan, N.S.W. 2567, Australia
New Zealand: P.O. Box 6088, Glenview, Hamilton 3246
Filippinene: P.O. Box 52143, Angeles City
Post Office, 2009 Pampanga
Latin-Amerika: Attn: Spanish Departement, P.O. Box 3700,
Edmond, OK 73083, U.S.

HVORDAN INNMELDINGEN DIN HAR BLITT BETALT

Innmeldingen din er gratis, og bli gitt av Philadelphia Church of God. Det er gjort mulig ved hjelp av tiender og ofringer som blir gitt frivillig av medlemmene i Kirken, og andre som har valgt å støtte dette arbeidet til Kirken. De som frivillig ønsker å hjelpe og støtte dette verdensomfattende arbeidet til Gud, er hjertelig velkommen som medarbeidere i denne store bestrebelsen med å forkynne og publisere evangeliet til alle nasjoner.

OM FORSIDA VÅR Et suksessfullt og lykkelig liv involverer en rekke opplevelser, inkludert familieliv, arbeid, lek, læring og tilbedelse av Gud. Nøkkelen til suksess på disse områdene ligger i å følge den kristne levemåten slik den er åpenbart i Bibelen. Denne leksjonen vil vise deg hvordan du kan anvende den «kristne veien» i ditt eget daglige liv.
FOTO: Artville

KRISTENDOM ER EN LEVEMÅTE

Kristendom er virkelig en levemåte. Det finnes ikke noe mer veletablert faktum i hele Bibelen. Men spesielt hva, er den måten, og hvordan kan vi leve den suksessfullt?

Boka om Apostlenes gjerninger er historien om Guds nytestamentlige Kirke. Den dekker de viktigste begivenhetene formulert i et svært kortfattet sammendrag. Denne boka bevitner at å leve et kristent liv er å leve på en bestemt måte—å gjøre visse ting—å rette seg etter visse normer.

En av de tidlige kristne var en mann ved navn Apollos. Han var en utmerket taler og velbevandret i Skriften i Det gamle testamente. Han forkynnte modig. Imidlertid, Apollos trengte mer forståelse. Et dedikert par i Guds Kirke ga ham videre instruksjon.

Legg merke til historien i Apostlene 18:26: «... Da Priskilla og Akvilas hadde hørt ham, bad de ham til seg og la Guds vei nøyere ut for ham.» Virkelig kristendom, slik den blir beskrevet i Bibelen, er en «levemåte»—Guds levemåte!

RØTTER I DET GAMLE TESTAMENTE

Kongelige, statsoverhoder og andre statstjenestemenn i apostelen Paulus' dager erkjente kristendom som

en særskilt livsstil. Under husarrest forsvarte Paulus levemåten sin—den *kristne* veien—for Feliks, lands-høvdingen i Judea. Legg merke til Feliks' reaksjon på Paulus' ord: «Men Feliks utsatte [skjøv til siden en øyeblikkelig aksjon] saken, for han hadde nøye kjennskap til *Veien*» (Apostlene 24:22).

Tidligere hadde Paulus forklart til Feliks: «Men det vedgår jeg for deg, at etter den *Veien* som de kaller en sekt, tjener jeg våre fedres Gud slik at jeg tror alt det som er skrevet i loven og i profetene [som er en del av det som nå blir kalt Det gamle testamente]» (vers 14).

Det er viktig å forstå dette punktet: Den kristne levemåten har røttene sine i Det gamle testamente. Den er grunnfestet på De ti bud, så vel som de andre lovene til Gud, som er basert på prinsippene til de «grunnleggende ti.»

Guds levemåte er den fornuftige måten å leve på. Guds Ord gir praktisk ledelse for å håndtere økonomi-suksessfullt, bygge og forskjønne ekteskap, og til og med opprettholde god helse. For å si det enkelt, Guds

GUDS LOV Apostelen Paulus viste at den kristne levemåten har røttene sine i «Loven og Profetene,» som er en del av det som nå blir kalt Det gamle testamente. Avbildet er en side fra Det gamle testamente på hebraisk.

ISTOCKPHOTO

lov er veien til alle de *gode tingene* i livet—til fred, lykke og til slutt et evig liv i tilfredsstillende fullendelse!

GUDS STORE LOV ER STANDARDEN

Guds hensikt for oss er at vi blir lik Ham—at vi utvikler den åndelige, perfekte karakteren Hans, som kan bli summert opp i det ene ordet kjærlighet. Siden Gud er *kjærlighet* (1 Johannes 4:8, 16), skulle de Ånds-unnfangede barna Hans vokse i Hans kjærlighet.

Bibelen definerer guddommelig kjærlighet for oss. Johannes, ofte referert til som «kjærlighetens apostel,» skrev: «For dette er kjærligheten til Gud at *vi holder hans bud*. Og hans bud er ikke tunge» (1 Johannes 5:3).

Apostelen Jakob refererte til De ti bud som den kongelige frihetens lov (Jakob 2:8-12). Det er fordi de befri dem som holder dem, fra trelldommen under de skadelige levemåtene i denne verden. De ti bud åpenbarer den store kjærligheten Gud har for barna Sine.

Før Han ble korsfestet, fortalte Kristus disiplene Sine: «Hvis dere holder mine bud, da blir dere i min kjærlighet, likesom jeg har holdt min Fars bud og blir i hans kjærlighet» (Johannes 15:10). Guds kjærlighet og loven Hans er i perfekt overensstemmelse. De opponeerer ikke mot hverandre, slik noen feilaktig tror. Som Jesus sa klart: «Dersom dere elsker meg, *da holder dere mine bud*» (Johannes 14:15).

«PRØVE» BUDET

Det er mange som påstår å være kristne, og hevder at de holder De ti bud; men de fleste av dem ønsker imidlertid ikke å holde Guds sjuendedag Sabbat.

Det er få som innser at å holde Sabbaten er et hoved tegn som identifiserer en sann kristen. Bibelen viser at det fjerde bud er et *prøve* bud! Å holde sjuendedag Sabbaten er en indikasjon for Gud om ens seriøse forpliktelse om å leve etter *hvert* eneste av Guds ord.

I tidligere studier lærte vi at Gud definerer en kristen som en Han har unnfanget ved Sin Hellige Ånd (Romerne 8:9-11). Apostelen Peter pekte på noe svært viktig om de som Gud gir Sin Ånd til. Legg merke til hva Han sa i Apostlene 5:32: «Vi er hans vitner om alt dette [Jesus Kristus som Frelser], og det er også Den Hellige Ånd, som Gud gav dem som *lyder ham*.»

En *lydig holdning* er en av kvalitetene Gud ser etter i et potensielt medlem til Familien Sin. Han inspirerte Jesaja til å skrive: «... Men den jeg vil se til, det er den elendige, og den som har en sønderbrutt ånd og er forferdet over mitt ord» (Jesaja 66:2).

En sann kristen vil kjempe for å holde alle budene til Gud—inkludert det fjerde!

Sjuendedags Sabbaten er et minnesmerke som minner oss hver uke om at Gud er Skaper, Hersker og Opprettholder av universet. Den peker også til Kristus' kommende styre i Tusenårsriket, når menneskeheten vil oppleve «hvile» fra krig, fattigdom, frykt og lidelse.

Noen ganger involverer det å holde Sabbaten betydelig tro. Det er ikke alltid lett å adlyde Gud i dette samfunnet. Men velsignelsene er mange for de som har mot og tro til å adlyde Gud og holde sjuendedags Sabbaten.

SPEIELLE ÅRLIGE DAGER

Akkurat slik budet mot hor i prinsippet inkluderer forbud mot alle slags former for utenomekteskapelige forhold, inkluderer det fjerde budet andre spesielt ordinerte dager. Dette er *sju årlige høytider*, som inkluderer spesielle hellige dager, eller sabbater, med hvile. Disse årlige helligholdelsene detaljerer utarbeidelsen av Guds store mesterplan for menneskene. Grunnen til at den kristenbekjennende verden faktisk ikke forstår menneskets utrolige potensial og Guds frelsesplan, er at kirkene ikke helligholder de dagene som Gud sier er *hellige* for Ham!

EN LITE KJENT ØKONOMISK LOV

De ukentlige og årlige sabbatene er spesiell *tid* som Gud har satt til side for oss, for fysisk hvile og åndelig tilbedelse. Vi gir, på en måte, deler av tid tilbake til Gud. Når vi gjør det, gir Han oss større forståelse for Hans vei, samtidig som vi blir fysisk og åndelig fornyet på disse dagene.

På samme måte krever Gud at barna Hans gir tilbake en del av inntekten sin til Ham, for at Han kan bruke den her på Jorda. Selv om Gud har ubegrensede resurser, utfører Han alltid arbeidet Sitt *blant* og *gjennom* mennesker. I dag ønsker Gud at de som Han kaller for å hjelpe til å finansiere det arbeidet Kirken Hans gjør på Jorda—det med å forkynne budskapet Hans til verden og lære andre om levemåten Hans.

For lenge siden, nettopp i Abrahams tid, brukte Gud systemet med tiende for å garantere arbeidet Sitt på den tida. I dag bruker Guds Kirke den samme metoden for å finansiere oppdraget Hans med å levere et advarende budskap og å forkynne evangeliet om Guds Rike, som snart kommer, til verden.

Handlingen med å betale tiende uttrykker vår anerkjennelse av Guds herredømme over hele Jorda, og over oss individuelt. Det viser den glade troskapen vår til det første, store budet—tilbedelse av den sanne Gud og bare Ham. Og som med helligholdelsen av de ukentlige og de årlige sabbatene, vil mannen eller

kvinnen som holder Guds finansielle lov, høste de fysiske og åndelige gavene som er lovet i Hans Ord.

LYDIGHET OG OVERVINNE

Selv om sanne kristne kjemper for å holde alle lovene til Gud, synder de fortsatt en gang i mellom. De ønsker ikke å synde, men gjør det noen ganger når de blir overrasket, overmannet av en vane, fristelse eller omstendigheter.

Det kristne livet, slik det blir åpenbart i Bibelen, er et liv med å overvinne og vokse åndelig *mot* Guds åndelige modenhet og fullkommenhet (Matteus 5:48). Gjennom de tidligere studiene våre, lærte vi at denne fullkommenheten ikke vil bli oppnådd fullt ut inntil oppstandelsen av de døde i Kristus. I mellomtida forventer Gud at Ånds-unnfangede kristne vil utvikle

mer og mer av karakteren Hans, mens de lærer å følge levemåten Hans.

Men å overvinne og beseire synd er umulig bare ved hjelp av menneskelig styrke. Det må oppnås i fellesskap med Gud gjennom troen *til* Kristus, som er en gave fra Gud, gjennom Hans Hellige Ånd. Gud lover å gi oss Ånden Sin og denne troen etter omvendelse og dåp.

Selv om kristne noen ganger snubler åndelig og synder, er vår kjærlige og *most barmhjertige* himmelske Far rede og villig til å tilgi oss og gjeninnsette oss på den rette stien med å overvinne og vokse, etter som vi erkjenner syndene våre og ber Ham om å tilgi oss.

Hvor vakker, oppmuntrende og givende denne levemåten til Gud er!

La oss lære mer om detaljene om hva den *kristne levemåten* handler om.

LEKSJON 12

HVA ER EN EKE KRISTEN?

En *ekte* kristen er en som blir ledet av den iboende Ånden til Gud (Romerne 8:9, 14). Han *lever* Guds vei.

Jesus beskriver selve grunnlaget for ekte kristendom i det som vanligvis blir kalt Bergprekenen (Matteus 5-7). Denne «prekenen» startet faktisk ut som en privat leksjon for disiplene (studenter og elever) Hans. Jesus pekte ut de karakteristikkene som klart ville identifisere de sanne etterfølgerne Hans.

Før vi fokuserer på flere av disse kristne karakteristikkene, skulle du først lese alt i Matteus 5, 6 og 7.

1. Hva sa Jesus om de «fattige i ånden»? Matteus 5:3. Mente Han at de ville mangle Guds Ånd? Romerne 8:9; Lukas 11:13.

KOMMENTAR: Nei, Jesus antydte ikke at de ville mangle Guds Ånd. Tvert imot, Han gikk videre med å vise at disse som er virkelig *ydmyke* vil bli velsignet, fordi de vil være i Guds Rike.

2. Hva vil den saktmodige arve? Matteus 5:5. Var Jesus saktmodig? Matteus 11:29. Vil en kristen vise karakteristikken av ydmykhet i måten han oppfører seg i det daglige liv? Efeserne 4:1-2.

KOMMENTAR: Det er en forskjell mellom å være saktmodig og være svak. Jesus var saktmodig, men ikke svak! Han holdt ut mishandling og kvestelse med tålmodighet og uten harme.

En saktmodig person vil ikke prøve å rettferdiggjøre seg selv når han tar feil. Han føler seg heller ikke

bedre enn andre. Han vil ikke prøve å bli skuls med andre, heller ikke prøve å få hevn.

3. Hva vil en sann etterfølger av Kristus—en kristen—«tørste» etter? Matteus 5:6. Hva er Bibel definisjonen på rettferdighet? Salmene 119:172—DNB 1930.

KOMMENTAR: Å «hungre og tørste» etter rettferdighet er å være dypt motivert til å adlyde Gud—å holde lovene Hans, som Han ga oss i kjærlig interesse for vårt eget beste.

De som virkelig hungrer og tørster for rettferdighet, vil studere Guds Ord for sann forståelse. De vil være villige til å *forandre seg* når de ser at de har tatt feil, og innrømmer den feilaktige troen sin, feilene og syndene sine. «Legg vinn på å kunne framstille deg for Gud som en som holder prøve» (2 Timoteus 2:15), skrev Paulus til Timoteus. «Prøv alt» (1 Tessalonikerne 5:21), sa Paulus til Tessalonikerne.

4. Hvem var det Paulus sa er rettferdige for Gud—*hørerne* eller *gjørerne* av Guds lov? Romerne 2:13. Gjorde Paulus det klart at selv om den ufortjente tilgivelsen for syndene våre er av Guds nåde gjennom tro på Kristus' offer, fordres det likevel at en kristen holder Guds lov? Les Romerne 3:31 og hele kapittel 6.

5. Hvem var det Jesus sa ville komme inn i Guds Rike? Matteus 7:21. Hva sa apostelen Paulus klart var *det viktigste* en kristen måtte gjøre? 1 Korinterne 7:19.

KOMMENTAR: Legg merke til at for å komme inn i Guds Rike, kreves det **GJERNINGER**—ikke bare en

bekjennelse om Kristus som vår Frelser. Gud er også veldig opptatt av våre åndelige «gjerninger» etter at vi ble kristne. Han gjør det klart at vi ikke kan komme inn i Guds Rike bare ved å tenke at Kristus har gjort det alt for oss.

6. Kan en virkelig bli en kristen med mindre en har Guds kjærlighet? Les og summer opp 1 Korinterne 13:1-8, 13 (ordet «kjærlighet» betyr guddommelig kjærlighet). Hva er vi hvis vi mangler Guds kjærlighet? Vers 2.

7. Vil Guds kjærlighet, som Han overfører gjennom Ånden Sin, lede en til å holde De ti bud—*alle* 10? Romerne 13:8-10. På hvilken måte inspirerte Gud Johannes til å bekrefte uttalelsen til Paulus—hva er Bibel definisjonen av Guds kjærlighet? 1 Johannes 5:2-3. Hvordan er Guds kjærlighet gjort perfekt i en kristen? 1 Johannes 2:5.

EN KRISTEN «VANDRER» MED GUD

1. Er en ekte kristen en som kjemper for å følge Kristus—å imitere eksempelet Hans—å «vandre» med Ham? 1 Johannes 2:6; 1 Peter 2:21.

2. Hvem er et av de første menneskene i Bibelen som «vandret» med Gud? 1 Mosebok 5:22-24.

3. Hvilken annen stor patriark vandret med Gud i verden før Syndefloden? 1 Mosebok 6:9. Fant Noah nåde for Herrens øyne? Vers 8. Er det klart at Noah var en trofast og rettferdig mann som behaget Gud? Hebreerne 11:7.

4. Hva var Guds befaling til Abraham? 1 Mosebok 17:1. Hvorfor kunne det bli sagt at han virkelig vandret med Gud? 1 Mosebok 26:5; Hebreerne 11:8-10.

5. Var Gud også Abrahams *venn* og ledsager? 2 Krønikerne 20:7; Jesaja 41:8; Jakob 2:23. Snakket Gud med Abraham slik en nær venn ville gjøre? 1 Mosebok 18:17-19, 23-33. (Gjenkall fra de tidligere studiene dine at «Herren» i Det gamle testamente i virkeligheten var et medlem av Gud som senere ble Jesus Kristus.)

6. Snakket Gud også til Moses som til en god venn? 2 Mosebok 33:11; 4 Mosebok 12:7-8; 5 Mosebok 34:10.

7. Hvordan kan vi bli vennene til Jesus Kristus? Johannes 15:14-15.

KOMMENTAR: Sanne venner vandrer sammen og snakker åpent sammen, uten frykt eller forlegenhet. De tenker veldig likt, og er enige med hverandre, ellers er de ikke ekte venner.

8. Befalte Gud Kirken Sin i ørkenen (Apostlene 7:38)—oldtidens nasjon Israel—spesielt å vandre i Hans veier; det er, å holde lovene Hans? 5 Mosebok 5:32-33; 8:6; 10:12-13; 11:22; 13:4; 26:17; 28:9.

9. Lovet Gud å vandre med dem hvis de ville vandre med Ham? 3 Mosebok 26:3. 12. Ville Han velsigne dem storlig hvis de vandret med Ham? Les og summer opp versene 4-11.

10. Men hvis Israels folk valgte å vandre *i strid med* Gud—nektet å vandre i Hans veier—hva sa Gud ville skje med dem? Les og summer opp 3 Mosebok 26:14-39.

KOMMENTAR: Å «vandre med Gud» betyr klart å holde Hans bud og lover, og gjøre de tingene som behager Ham (3 Mosebok 26:1-3; 1 Johannes 3:22). Det er den eneste måten en kan bli en ekte kristen!

11. Hva vil en ekte kristens holdning være mot den syndende verden rundt ham? 1 Johannes 2:15-17; 1 Peter 4:1-4; Åpenbaringen 18:4. Hva ville han kjempe for å leve ved? Matteus 4:4.

KOMMENTAR: En ekte kristen vil av samvittighetsgrunner ikke lenger være i stand til å følge alle skikkene og praksisene til samfunnet rundt ham. Der han tidligere «fulgte mengden,» og tankeløst deltok i ulike sosiale aktiviteter og forretningspraksiser, vil han nå begynne å sette spørsmål ved levemåten sin. Han vil begynne å spørre: «Hva er Guds vilje? Hvordan sier Gud at jeg skulle leve?» Han vil begynne å si med Kristus: «Dog, ikke som *jeg* vil, men som *du* vil.» Og han vil begynne å søke Guds Ord omhyggelig for å lære Guds vilje, og *følge* den.

Guds folk må selvfølgelig leve i denne verden (Johannes 17:15-16). Og mens en kjemper for å adlyde Gud fullstendig—skikk dere ikke lik denne verden (Romerne 12:1-2)—skulle de kjempe for å «...hold fred med alle mennesker» (vers 18). Hvis en kristen har en uoverensstemmelse på grunn av en bibelsk lære, gjør han det uten å være ubehagelig eller selvrettferdig om det.

12. Hvilket videre ansvar har kristne mot verden? Matteus 5:14-16.

KOMMENTAR: Mens ikke «av verden» på den måten som Kristus mente i Johannes 17:16, har disse mennene og kvinnene til Gud som har den Hellige Ånd, og en kjennskap til Guds sannhet og rikelige levemåte, et ansvar for å være «skinnende» lys i verden. Guds folk skulle vise fram «fruktene,» eller karakteristikkene, til Guds Hellige Ånd i sitt daglige liv. De skulle streve for å være vennlige, hjelpsomme og snille mot naboene sine og dem som de kommer i kontakt med daglig. Folk som ennå ikke er kalt av Gud, vil bli oppmuntret når de ser litt av Guds karakter i aksjon, gjennom eksemplet som blir satt av individuelle kristne.

13. Hvilke skritt har en kristen allerede tatt for å bli anerkjent av Gud som en av barna Hans?

EVEWIRE / PHOTOSPIN / CORBIS RF

**HOLDE GUDS
LOV I ALT VI
GJØR** *Guds lov
viser oss hvordan
å uttrykke Guds
kjerlighet mot
familie, venner og
menneskeheten i al-
minnelighet. Den er
veien til fred, lykke,
rikelig velvære og
suksess på alle områ-
der i livet, inklu-
dert arbeidet vårt,
studier og fritid.*

Apostlene 2:38. Hva har Gud gitt ham som en gratis og ufortjent gave på grunn av hans lydighet? Samme vers og Apostlene 5:32. («Holy Ghost» er en gammeldags oversettelse i King James Versjon. Det skulle oversettes «Holy Spirit.»)

KOMMENTAR: En kristen har blitt overvunnet av Gud. Den fiendtlige, antagonistiske holdningen til Gud (Romerne 8:7-8) er brutt. Han har kommet til erkjennelse av at han har syndet mot Gud, har brutt Hans hellige, rettferdige lov (1 Johannes 3:4). Derfor ropte han ut til Gud og ba om Hans tilgivelse for disse syndene, gjennom offeret til Kristus, og for en opphevelse av dødsstraffen, som enhver synd rammes av (Romerne 6:23). Så adlød han befalingen om å bli døpt, noe som indikerte hans dype oppriktighet til Gud.

Som et resultat av omvendelse, dåp og håndspåleggelse, ble han gitt Ånden til Faren, og ble et Åndsunnfanget barn av Gud. Det var da han ble en ekte kristen!

14. Kan en bli en kristen uten å ha Guds Ånd? Romerne 8:9-10.

15. Hva kaller Gud en person som påstår at han «kjenner» Kristus, men som nekter å *vandre* på Hans veier—nekter å holde budene Hans? 1 Johannes 2:4. Hva vil en som sier at han er en kristen faktisk gjøre? Versene 3, 5-6).

KOMMENTAR: En kristen har oppriktig omvendt seg fra syndene sine og strever, ved hjelp av Guds Hellige Ånd, å **LEVE** ved sin Frelzers lære. Han søker å gjøre Guds vilje i hvert aspekt av livet slik det er åpenbart i

Bibelen. Og han blir mottaker av den lykken og velsignelsene som kommer fra å være lydige mot Gud!

GUDS LOV OG DE TI BUD

Jesus Kristus forkynnte evangeliet om Guds Rike. Han bekjentgjorde: «... *Omvend* dere og tro på evangeliet!» (Markus 1:15). Bibelen lærer gang på gang omvendelse fra *synd*, som er brudd på Guds store åndelige lov (1 Johannes 3:4), summert opp i 10 store universelle prinsipper—De ti bud.

Som vi allerede har lært i studiene våre av Bibelen, er omvendelse det første steget mot frelse. Før Gud vil tilgi oss syndene våre, må vi omvende oss fra (vende bort fra) å bryte loven Hans. «Frykt Gud og hold hans bud! Det er hvad hvert menneske bør gjøre» (Predikeren 12:13—DNB 1930). La oss nå gjennomgå flere viktige fakta om Guds lov og De ti bud, og se hvordan disse gjelder for en kristen levemåte.

1. Er alle 10 av Guds bud høvelig listeført for oss i Bibelen? 2 Mosebok 20:1-17; 5 Mosebok 5:6-21.

2. Siden ingen av listene er nummererte i teksten, hvordan kan vi vite at det er ti bud? 2 Mosebok 34:28; 5 Mosebok 4:13; 10:4—DNB 1978.

3. Trodde patriarken Abraham—«faren» til de trofaste (Romerne 4:16)—at det var viktig å holde Guds bud og lover? 1 Mosebok 26:5. Hva var Davids holdning til å holde Guds lov? Les og oppsummer hele Salme 119.

KOMMENTAR: David skrev: «Å, hvor høyt jeg elsker din lov! Hele dagen grunner jeg på den» (Salme 119:97). Davids daglige vane var å studere og grunne på Guds lov. Den var en lykt for hans fot og et lys på hans sti (vers 105). Han satte sitt hjerte til å holde Guds forskrifter (vers 112), og at han holdt Guds bud gjorde han klokere enn fiendene hans (vers 98). Gjennom hele denne salmen erklærer David hvor mye han elsket Guds lov og brukte den som en guide i livet sitt.

Abraham adlød også Guds bud, forskrifter og lover (les 1 Mosebok 26:5 igjen). Det er en av grunnene til at både Abraham og David vil ha veldig ansvarsfulle stillinger i den framtidige regjeringa til Gud på Jorda. Begge holdt budene, og de hadde stor respekt for Guds lov.

Imidlertid, i Abrahams tilfelle, levde han *lenge før* nasjonen Israel ble gitt Guds lov på Sinaifjellet. Hvordan var det da mulig for ham å *adlyde* den loven? La oss forstå.

4. Hvor i Bibelen blir ordet «synd» nevnt for første gang? 1 Mosebok 4:7. Myrdet Kain broren sin, Abel, på tross av Guds advarsel? Versene 8-10.

KOMMENTAR: Kain syndet og brøt det sjette budet. Siden loven *definerer* synd (1 Johannes 3:4) og åpenbarer hva synd *er* (Romerne 3:20, siste del), og siden Gud ikke tilregner synd i fravær av loven (Romerne 5:13, siste del), da må Guds lov må ha vært i kraft *før* Gud åpenbarte den til israelittene. Legg merke til disse andre eksemplene:

5. *Visste* kong Abimelek at det var en synd å bryte det sjuende bud—å begå hor med en annen manns hustru? 1 Mosebok 20:1-7, spesielt versene 5 og 6.

6. Var også Josef klar over at å begå hor ville være en *synd imot Gud*? 1 Mosebok 39:7-10, spesielt vers 9.

7. Instruerte Jakob husstanden sin om å bli kvitt avgudene sine—å slutte med å bryte de to første budene? 1 Mosebok 35:2-4.

8. Før loven ble gitt på Sinaifjellet (2 Mosebok 20-24), var israelittene *allerede* klar over det fjerde bud—å holde Sabbaten hellig? 2 Mosebok 16:4, 22-30.

KOMMENTAR: Guds lov var *kjent* lenge før Sinaifjellet—som bevist ved at budene, forskriftene og lovene ble holdt av Abraham og andre. Men hva er disse forskriftene og lovene?

Vanligvis befaler eller forbyr forskriftene visse saker som er mindre betydelige enn De ti bud. De *forsterker* eller åpenbarer spesifikke anvendelser av budene.

Sammen med forskriftene ga Gud også patriarkene Sine dommer om beskyttelse av enhvers lovfestede rettigheter. Dommene er bindende *avgjørelser* som er grunnet på Guds tidligere åpenbarte lov. Disse avgjørelsene blir brukt for å avgjøre lignende framtidige diskusjoner og å avgi en dom eller kjennelse.

Generelt gjelder De ti bud individuell oppførsel, forskriftene nasjonale eller kirke spørsmål, og dommene lovmessige avgjørelser som blir dømt i henhold til prinsippene til De ti bud og forskrifter. Som vi har sett, viser Bibelen at budene, forskriftene og dommene var i kraft *før etableringen* av Guds pakt med nasjonen Israel!

Hvorfor måtte da Gud åpenbare loven Sin til Israels barn, når Han etablerte pakten Sin med dem?

Ganske enkelt fordi folket hadde kommet så langt bort fra sannheten på Moses tid, at Gud måtte åpenbare lovene og forskriftene Sine *på nytt* til israelittene. Israel hadde mistet mye, hvis ikke det meste, av kunnskapen om Guds veier mens de var treller i Egypt. Siden De ti bud allerede var i kraft, var den eneste nye tingen ved dem ved Sinaifjellet den *skrevne, sammenfattede formen* som Gud presenterte dem til folket i, etter å ha uttalt dem ved Sin egen stemme.

De sivile forskriftene og dommene ble også åpenbart til Israel for å vise hvordan De ti bud skulle anvendes på den fysiske nasjonen. Disse sivile lovene ble skrevet i «paktens bok,» og Israel sa seg enige i å adlyde *alle* lovene til Gud (2 Mosebok 24:3-4, 7-8).

Overrekkelsen av loven ved Sinaifjellet skjedde nesten to måneder etter israelittenes utvandring fra Egypt. Det var ikke før 10 måneder senere, *et år* etter at Israel forlot Egypt, at Gud *tilføyde* systemet med slaktoffer og offergaver (se 2 Mosebok 40:17 og 3 Mosebok 1:1-2) fordi Israel ikke kunne holde Guds lov.

Ofringene var en påminnelse om israelittenes synder, og tjente som en foreløpig erstatning for blodet til Kristus. Dette systemet med *offerlover*—IKKE budene, forskriftene og dommene—er loven som ble *lagt til* på grunn av overtredelsene» (Galaterne 3:19; se også Jeremia 7:22-23). Jesus Kristus' offer avskaffet disse offerlovene som hadde blitt tilføyd—IKKE Guds *åndelige lov*, som var i virksomhet lenge *før* Sinaifjellet og Den gamle pakt!

(Emnet om Den gamle og nye pakt og hva som er og ikke er, bindende for sanne kristne i dag, vil bli dekket i en framtidig leksjon.)

9. Sa apostelen Paulus at det ikke lenger kreves å holde De ti bud fordi nytestamentlige kristne er under nåde? Romerne 6:1-2.

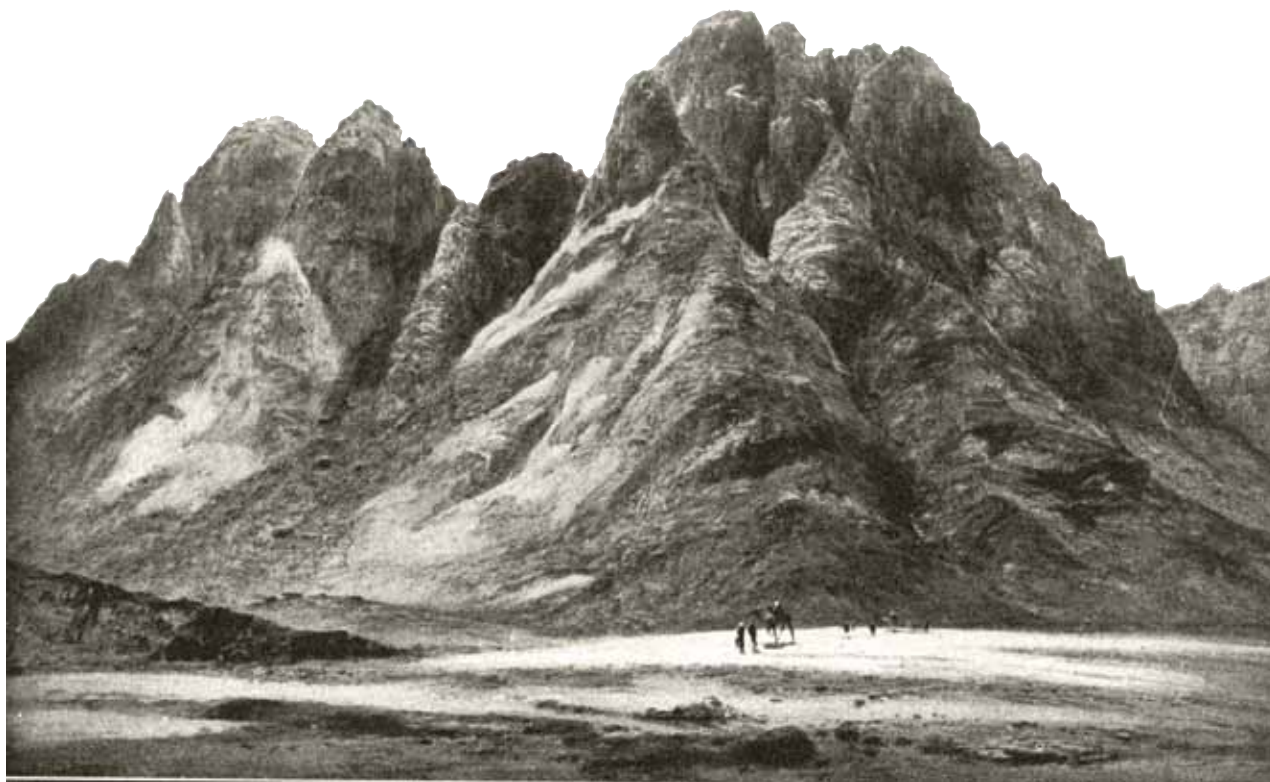
KOMMENTAR: Paulus svarer: «Langt derifra!» Han formaner kristne om IKKE å «bli ved i synden»—bryte Guds lov (1 Johannes 3:4)—«for at nåden kan bli dess større.» Å gi etter for synd leder til død mens å gi etter for *lydighet* leder til rettferdighet (Romerne 6:16). Og det er Guds *bud* som ER rettferdighet! (Salmene 119:172). Så det er åpenbart at vi må ADLYDE Guds bud.

10. Holdt Jesus Kristus De ti bud? Johannes 15:10. Lærte Han andre å holde dem? Matteus 19:16-19.

KOMMENTAR: Disse versene i Matteus 19 viser klart at Jesus mente spesielt De ti bud. Han visste at Guds 10-punkt lov ville bringe fred, fullførelse og glede til et hvert individ eller nasjon som ville velge å holde den.

11. Viser Bibelen at Kirken som Jesus bygde, i dag ville lære lydighet til, og bokstavelig talt ville holde, De ti bud og andre instruksjoner fra Kristus? Matteus 28:20.

12. Er Guds lov *hellig, rettferdig* og *god*? Romerne 7:12. Kommer fred i sinnet fra å holde De ti bud? Salmene 119:165.

JUPITER IMAGES

TI BUD Det er mange som tror at dette er stedet ved Sinaifjellet i oldtida, der Gud leverte De ti bud til israelittene som en påminnelse om at de hadde glemt Guds lov.

KOMMENTAR: Ingen som konsekvent bryter Guds lov kan ha virkelig fred i sinnet. Han vil oppleve frykt og frustrasjoner, så vel som en dårlig samvittighet. Men personen som holder Guds lov har en god samvittighet. Han har *fred* med Gud, med seg selv og med sin neste. Han har «Guds fred, som overgår all forstand» (Filipperne 4:7).

13. Besvarer Gud bønnene våre når vi holder budene Hans? 1 Johannes 3:22. Har Han *behag* i kristne som holder budene Hans? Samme vers.

KOMMENTAR: Det er klart at sanne kristne forventes å adlyde Gud og holde budene Hans. Lydighet bringer rikelig med velsignelser, og maksimale goder tilfaller dem som adlyder *mer* enn bare «lovens bokstav.»

14. Hvordan utvidet Jesus det å holde De ti bud? Matteus 5:21-22, 27-28. Forsto Johannes dette prinsippet? 1 Johannes 3:15. Forsto Paulus det åndelige aspektet ved Guds lov? Romerne 7:14.

KOMMENTAR: Jesus kom *ikke* for å avskaffe Guds lov (Matteus 5:17); tvert imot, Han kom for å lære og vise ved eksempel hvordan en skulle leve ved lovens åndelige *hensikt*.

I gammeltestamentlige tider krevde Gud bare fysisk lydighet fra «kirken» Sin. Med andre ord, lydighet bare i *bokstaven*. Dette var fordi Guds gammeltestamentlige Kirke—nasjonen Israel i oldtida—ikke hadde blitt gitt den Hellige Ånd til å hjelpe dem med å holde *den åndelige hensikten* til De ti bud. Men i nytestamentlige tider har Gud gjort Sin Hellige Ånd tilgjengelig til dem som Han kaller. Han ønsker at de Ånds-unnfangede barna Hans, følger Ham med å holde den åndelige hensikten—*fullstendigheten*—av loven Hans.

For å være sikker på at disiplene Hans gjennom tidene forsto denne nye, «forsterkede» (Jesaja 42:21) måten å holde loven på, valgte Jesus ut budene som forbød mord og hor som levende eksempler. Han lærte at vi nå ikke bare må avholde oss fra de fysiske handlingene med mord og hor, men at vi dessuten også må unngå hat og seksuell lyst i *tankene* våre.

Hat mot et annet menneske er ånden av å myrde. Seksuell lyst er ånden av hor. Kristus viste hvordan Guds bud gjelder for våre innerste tanker og holdninger. La oss legge merke til hvordan vi kan holde den åndelige hensikten med Guds lov, om enn fortsatt ufullkomment fordi vi ennå ikke er født av Gud.

15. Hvordan oppsummerte Kristus den store loven med De ti bud? Matteus 22:36-40. Hva er de grunnleggende karakteristikkene av Guds natur og karakter? 1 Johannes 4:8, 16.

KOMMENTAR: De ti bud er uttrykk for Guds guddommelige kjærlighet fordi de reflekterer selve karakteren til Gud, som er sammenfattet i ordet *kjærlighet*. Denne kjærligheten, som vi lærte i den foregående leksjonen, er ikke bare en annen form for menneskelig kjærlighet, men den *guddommelige kjærligheten* som kommer direkte fra Gud gjennom den Hellige Ånd (Galaterne 5:22).

Siden Gud er kjærlighet, viste Jesus at hele intensjonen og hensikten med Guds lov er *kjærlighet*. De første fire av De ti bud viser oss hvordan vi skal elske Gud, mens de seks siste viser hvordan vi skal elske vår neste—alle medmenneskene våre.

16. Hvis vi eier og bruker Guds Ånd, vil kjærligheten til Gud som den overfører til oss, sette oss i stand til å «oppfylle»—å *holde*—Guds åndelige lov? Romerne 5:5; 13:10.

KOMMENTAR: Guds guddommelige kjærlighet overført til omvendte kristne ved den Hellige Ånd blir uttrykt innen rammene av Guds lov—sammenfattes i De ti bud. Den blir først og fremst manifestert i beundring og tilbedelse av Gud og bokstavelig lydighet mot Ham, og så i utadgående omsorg, barmhjertighet, vennlighet og tjeneste overfor medmennesker.

Guds kjærlighet gjør det mulig for oss å *oppfylle* lovens ånd. Som apostelen Paulus forklarte: «For den som elsker sin neste, har oppfylt loven. For disse bud: Du skal ikke drive hor, du skal ikke slå i hjel, du skal ikke stjele, du skal ikke begjære, og hvilket som helst annet bud, de sammenfattes i dette ord: Du skal elske din neste som deg selv. Kjærligheten gjør ikke nesten noe ondt. Derfor er kjærligheten lovens oppfyllelse» (Romerne 13:8-10). (Mer om hvordan Gud hjelper oss med å holde den åndelige loven Hans, vil bli dekket senere i denne leksjonen.)

17. Kunne det være noe sannhet i den utbredte troen om at kjærlighet oppfyller Guds lov på en slik måte, at det ikke lenger er nødvendig å holde loven? 1 Johannes 5:2-3; Johannes 14:15; 15:9-10; 2 Johannes 5-6.

KOMMENTAR: Apostelen Johannes understrekte viktigheten av kjærlighet. Men han eller andre som nedtegnet Skriften sa *aldri* at kjærligheten hadde ryddet av veien, erstattet eller ødelagt Guds lov. Johannes—som var en nær venn, disippel og apostel av Jesus Kristus—gjorde det klart at en som virkelig har Guds kjærlighet vil *holde* Guds bud.

18. Lærte apostelen Paulus at det å holde Guds bud var et *avgjørende* aspekt av en kristen levemåte? 1 Korinterne 7:19.

KOMMENTAR: Det er bedre å oversette den siste delen av dette verset med: «å holde Guds bud *betyr alt*.»

19. Bekreftet apostelen Jakob nødvendigheten av å holde Guds bud? Jakob 2:10-12. Blir vi *dømt* etter hvor bra vi holder budene? Vers 12. Refererte Jakob til budene som «frihetens lov»? Samme vers.

KOMMENTAR: Guds lov er veien til fred, lykke og glede. Den er en av Guds største gaver til menneskene. Den ble gitt for å gjøre menneskene lykkelige, å lede dem til et innholdsrikt liv fult av overflod, og lede dem til evig liv—den ytterste frihet! Alle ondene i verden har blitt forårsaket av brudd på Guds store lov, som er oppsummert i De ti bud.

20. Insisterte Jakob på at kristne måtte være «gjøre-re» av loven, og «fortsette» i frihetens lov—De ti bud? Jakob 1:22-25.

21. Er det mulig å «tjene» ens frelse gjennom lydighet til Gud? Romerne 6:23; Efeserne 2:8-9. Og atter, kan noen entre inn i Guds Rike som lovbryter? Matteus 7:21; 19:17-19.

KOMMENTAR: Du kan ikke «tjene» frelsen din verken ved å holde De ti bud eller noen andre av Guds lover. Evig liv er helt klart en *gave* fra Gud! Ikke en gang ved å holde De ti bud i 10 000 liv, kunne en tjene udødelighet!

Men du kan heller ikke entre inn til evig liv som en lovbryter! (Romerne 6:23). Jesus Kristus sa klart og ettertrykkelig at kristne må gjøre alt de kan, for å holde Guds lov med hele ens vesen og med Hans åndelige hjelp gjennom den Hellige Ånd, og stole på at Han barmhjertig anvender Sitt offer på deres vegne når og hvor de kommer til kort, og etter som de omvender seg (1 Johannes 1:7-9).

«HUSK SABBAT DAGEN»

De fleste bekjennende kristne tror at søndag har erstattet sjuendedag Sabbaten. På en eller annen måte har de kommet til troen at de kan holde det fjerde budet ved å observere søndagen. Andre igjen føler at det ikke er nødvendig å holde noen spesiell dag som en Sabbat. De tror at hver dag er en «åndelig» Sabbat.

La oss se direkte på Guds Ord for sannheten om dette nøkkelbudet.

1. Når, hvordan og av hvem ble Sabbaten «gjort»? 1 Mosebok 2:1-3; Markus 2:28.

KOMMENTAR: Jesus Kristus er «Herre» over Sabbaten fordi Han skapte den! (Gjenkall i erindringen fra de tidligere studiene våre at Kristus er den «HERRE» Gud i Det gamle testamentet, og Skaperen av alt under ledelse av Gud Faren.)

Kristus skapte Sabbaten ved handlingen med å *hvile* på den sjuende dagen i det som vanligvis blir kalt for

skapelse uka. Han velsignet og helliget Sabbaten—innnga den guddommelige gunsten Sin i den og satte en 24-timersperiode til side for spesiell bruk og hensikt, som ville skje en gang hver sjuende dag.

2. For hvem sa Jesus at Sabbaten ble til? Markus 2:27.

KOMMENTAR: «Sabbaten ble til for menneskets skyld,» erklærte Jesus. Den ble til dagen etter at mennesket ble skapt. Sabbaten ble satt til side ved skapelsen for å gagne *alle* mennesker. (Siden Adam var det første mennesket, sto han derfor som representativ for hele menneskeslekten, som har nedstammet fra ham.)

3. Hvordan hadde Kristus til hensikt at Sabbaten skulle tjene våre behov? 2 Mosebok 20:8-11; 5 Mosebok 5:12-15.

KOMMENTAR: Legg merke til at Gud gjorde den sjuende dagen i uka *hellig*—og Han befalte oss å *holde* den slik. Derfor er Sabbaten *hellig tid*. Og den ble skapt for å være til en stor velsignelse for hele menneskeheten.

Ordet *Sabbat* betyr «hvile» på det originale hebraisk. Ganske enkelt fysisk hvile og mentalt avslapning etter en uke med hardt arbeid, er en opplagt grunn for Sabbaten. Men den virkelige hensikten med Sabbaten går langt utover det å hvile fra arbeidet vårt denne dagen. Dette er fordi sjuendedags Sabbaten er uløselig sammenflettet med Guds oversanselige hensikt med å skape menneskene.

Mennesker trenger desperat å ha åndelig kontakt med Gud i denne tidsperioden. Det er en tid som brukes til å tenke mer på Gud, å tilbe Ham i fortløpige bønner, personlige Bibel studier og i samvær med andre.

4. Skulle helligholdelse av Sabbatsdagen være et spesielt identifikasjons «tegn» mellom Gud og Hans folk Israel? 2 Mosebok 31:13-17.

KOMMENTAR: Et raskt tilbakeblikk på Israels historie er på sin plass på dette punktet. Husk at israelittene hadde vært slaver under egypterne. Mens de var i Egypt, ble israelittene nektet å tilbe den sanne Gud. De ble tvunget til å arbeide sju dager i uka. Etter som tida gikk, glemte de kunnskapen om den sanne Sabbatsdagen, som de hadde fått fra forfedrene sine Abraham, Isak og Jakob.

Etter at Gud befridde israelittene ut av hendene på de grusomme arbeidsfogdene deres, åpenbarte Han den *eksakte* sjuende dagen for dem ved å forsyne dem med en dobbelt porsjon med manna på den sjettede dagen i uka (fredag)—og holdt tilbake manna på den sjuende dagen (lørdag), og befalte dem å *hvile* den dagen (2 Mosebok 16:22-30). (Husk at mirakelet med manna fortsatte gjennom hele det 40-årige oppholdet deres i ørkenen—vers 35.) Etter at Han hadde åpenbart den

sanne Sabbatsdagen, kodifiserte Han Sabbatsbudet på Sinaifjellet ved å inkludere det som et av de 10 store budene, som Han skrev på to steintavler.

For at israelittene spesielt skulle *huske* at den Evige Gud er Skaperen, Opprettholderen og suveren Hersker over alt skaperverket Sitt, utpekte Gud helligholdelse av Sabbaten som det ene store «tegnet», som de alltid kunne bli minnet på hvem Han er, og *hvem de var*.

Mange andre nasjoner hadde lover som var parallele med noen av lovene til Gud. Noen hadde temmelig strenge moralske lover, vanligvis straffelover (f.eks., mot drap og stjeling), men ingen hadde en lov som påbød dem å helligholde Skaperens sjuendedags Sabbat. Derfor var det en Guds lov som ville gjøre at Israel *skilte seg ut* fra alle andre nasjoner.

Gud ga en *dobbelt* befaling om å helligholde Sabbaten, ved å gjøre den til en *atskilt* pakt med Sitt folk Israel. (Sabbaten var allerede en av De ti bud som Gud ga til Moses, like før Den gamle pakt ble ratifisert.) Helligholdelse av Sabbaten skulle være

en evig pakt (2 Mosebok 31:16) og ville *identifisere* Guds folk.

På samme måte er helligholdelse av sjuendedags Sabbaten et av tegnene som hjelper til med å *identifisere* de som er Guds folk i dag.

5. Gjør Bibelen det helt klart at en ekte kristen er en som har blitt en *åndelig* israelitt—en av Abrahams «ætt» gjennom Jesus Kristus? Galaterne 3:28-29; Romerne 4:16; 9:4.

KOMMENTAR: Gud gjorde en spesiell Sabbatspakt med Abrahams fysiske «ætt». Den skulle adlydes opp gjennom generasjonene deres. I dag har alle Åndsunnfangede kristne blitt Abrahams *åndelige* «ætt» gjennom troen til Kristus, og har derfor den samme forpliktelsen med å holde Sabbatsdagen!

6. Helligholdt Jesus Kristus Sabbaten? Lukas 4:16, 31.

KOMMENTAR: Jesus deltok regelmessig i religiøse gudstjenester på Sabbaten «etter sin sedvane.» Slik oppfylte Han Sitt eget bud om å møte til gudstjeneste hver Sabbat dag (3 Mosebok 23:3). Dette er åpenbart

SYNAGOGE Denne delvis restaurerte synagogen i Kapernaum blir trodd å være bygd på det opprinnelige stedet til en synagoge der Kristus lærte på den sjuendedags Sabbaten «etter sin sedvane» (Lukas 4:16, 31).

den dagen som Han ville observere, fordi Han er den som opprinnelig skapte Sabbaten og ordinerte at den skulle helligholdes!

7. Finnes det bibelske bevis på at også den tidlige nytestamentlige Kirken observerte Sabbaten? Apostlene 13:14-15, 42-44; 14:1; 17:1-2; 18:1-11.

8. «Pleide» Paulus (Apostlene 17:2), på samme måte som det var Kristus «sedvane» (Lukas 4:16), å holde Sabbaten fordi Paulus følte for det, eller fordi *Jesus Kristus* levde i ham? Galaterne 2:20. Vil Kristus forbli den samme for alltid? Hebreerne 13:8.

KOMMENTAR: Det er helt klart at apostelen Paulus helligholdt sjuendedags Sabbaten. Og hvis Kristus lever Sitt liv i oss i dag gjennom den Hellige Ånd som Han gjorde i Paulus, da vil vi også holde den *samme dagen som Jesus og Paulus helligholdt!* (1 Korintherne 11:1).

9. Hva blir alle kristne advart mot i Hebreerne 3:8-13? Var opprør, spesielt *brudd på Sabbaten*, årsaken til at Gud forhindret en hel generasjon av oldtidas israelitter fra å entre inn i Hans «hvile»? Esekiel 20:12-13, 15-16.

KOMMENTAR: Fordi Israel hadde blitt gjenstridige og forurenset Guds sabbater, tillot ikke Gud den generasjonen som hadde kommet ut av Egypt, å komme inn i *Det lovede land*—et symbolsk forbilde på Guds Rike. Disse israelittene under Moses, hadde kursen mot Det lovede land, slik Guds Ånds-unnfangede folk i dag sikter mot målet å komme inn i *Guds Rike*.

Ordet hvile i Hebreerne 3:11 er oversatt fra det greske ordet *katapausis*, som blir definert som «hvile» eller et «hvilested.» Som det er brukt i dette verset, betegner det oldtidas Israels «hvile» fra vandringene deres i ørkenen ved å komme inn i Det lovede land. Dette er et FORBILDE på de kristnes åndelige *hvile*—å bli født som udødelige sønner av Gud inn i GUDS RIKE!

10. Var det først og fremst på grunn av *vantro* at israelittene nektet å adlyde, og derfor var hindret fra å komme inn til Guds «hvile» for dem—Kanaans land? Hebreerne 3:19; 4:1-2.

KOMMENTAR: Fordi israelittene ikke trodde Gud, og derfor manglet tro på Ham, «herdet de hjertene sine.» De vanhelliget Guds sabbater selv om Han hadde gjort dette til selve *testpunktet* («slik vil jeg prøve dem, og de vil følge min lov eller ikke»—2 Mosebok 16:4); derfor sa Gud om den generasjonen: «Nei, aldri skal de komme inn til min hvile!» (Hebreerne 3:11).

Og det var ingen unntatt trofaste Josva og Caleb som kom inn i Det lovede land, av den generasjonen; men den neste generasjonen og barna som ble født underveis i løpet av disse 40 åra, kom inn sammen med disse to

mennene. Gud hadde opprinnelig lovet dette landet til Abraham for etterkommerne hans, og uansett om Israel syndet eller ikke, var Gud bundet av å holde løftet Sitt.

Legg merke til at før den andre generasjonen av israelitter krysset Jordanelva inn i Det lovede land, sa Josva til mennene i de tre stammene: «Herren deres Gud *lar dere nå komme til RO* og gir dere dette landet» (Josva 1:13).

11. Men hvis nytestamentlige kristne tror od adlyder Gud, kan de komme inn til «hvilen»—*evig liv* i Guds Rike? Hebreerne 4:3, de første ni orda, og vers 11.

KOMMENTAR: Resultatet er helt klart: Ekte tro frambringer lydighet! Hvis en person virkelig tror Guds Ord, vil han helligholde Sabbaten!

12. Vil sanne troende helligholde Guds ukentlige Sabbatsdag som et symbol på den framtidige «hvilen» sin i Guds Rike? Hebreerne 4:9.

KOMMENTAR: Den dyptgripende betydningen av dette verset har blitt utydeliggjort i King James oversettelsen av ordet «hvile.» Alle andre steder i kapitlene 3 og 4 i brevene til Hebreerne, er ordet «hvile» oversatt fra det greske ordet *katapausis*. I kapittel 4 og vers 9 er imidlertid, «hvile» oversatt fra det greske ordet *sabbatismos*, som bokstavelig talt (slik det står i margin på de fleste Bibler) betyr å *helligholde en Sabbat*.

Så, på grunn av den framtidige «hvilen» (*katapausis*)—Guds Rike som det åndelige Israel vil entre inn i—står det tilbake en *sabbatismos* for dem, helligholdelsen av Sabbatsdagen. Dette betyr at kristne som vil entre inn i den framtidige «hvilen» i Guds Rike akkurat idet de *nå helligholder* den ukentlige Sabbaten, som er et forbilde som skildrer dette!

De fleste engelske oversettelser av Bibelen har oversatt Hebreerne 4:9 korrekt. Til og med i margin på King James utgaven oversettes det: «Derfor står det tilbake en helligholdelse av en sabbat for Guds folk.» Den reviderte standard utgaven oversetter det: «Så står det da en sabbatshvile tilbake for Guds folk.» Jerusalem Bibelen sier: «Derfor må det fortsatt være en hvileplass reservert for Guds folk, *sjuendedags hvilen*.»

13. Hvilken framtidig oppmuntring blir kristne gitt om å komme inn i Guds evige «hvile»? Hebreerne 4:10-11. Hvor må vi gå for å få hjelpen—troen—som er nødvendig for å adlyde Gud? Versene 14-16.

KOMMENTAR: Legg merke til hvordan Norsk Bibel A/S 1988 oversetter versene 10-11: «Den som kommer inn til hans hvile [Guds Rike], *får jo hvile fra sine gjerninger*, likesom Gud fra sine [på den sjuende dagen som fulgte etter seks dagers arbeid med å skape]. La oss da gjøre oss umak for å komme inn til denne hvilen, for

at ikke noen skal falle etter samme eksempel på vantro [slik oldtidas Israel gjorde].»

Vi kan ikke behandle Guds sjuendedags Sabbat på en skjodesløs måte, for Sabbaten er både et *minne* og et *varsel*. Den er et minne om skapelsen og et forvarsel på den kommende evige «hvilen» som Ånds-unnfangede kristne vil komme inn i når de blir *født* inn i Guds evige Familie.

14. Befalte Gud at hele nasjonen Israel skulle komme sammen («sammenkalle») på Sabbaten? 3 Mosebok 23:3; 4 Mosebok 28:25. Hva blir de nytestamentlige kristne formant om angående å komme sammen? Hebreerne 10:25.

KOMMENTAR: På samme måten som de første nytestamentlige kristne kom sammen hver Sabbatsdag, kommer også Guds Kirke i denne tidsalderen sammen for gudstjeneste på Guds hellige Sabbater. Guds Filadelfiakirke har forsamlinger over hele verden. Hver Sabbat møtes Guds folk for å motta åndelige instruksjoner og inspirasjon fra Guds Ord fremstilt av presten i Kirken Hans (Efeserne 4:11-13).

DE SJU ÅRLIGE HØYTIDENE

Gud har en *mester plan* som Han gjennomfører den ærefryktinngytende hensikten Sin med menneskene ved. Denne lite forståtte planen er skissert ved sju årlige høytider, som kristne må helligholde av en veldig viktig grunn.

Akkurat slik den ukentlige Sabbaten skildrer den kristnes mål om å entre inn til en evig «hvile» som et herliggjort, Ånds-født medlem av Guds Familie, åpner de sju årlige høytidene steg for steg detaljer om *utarbeidelsen* av Guds plan for menneskene. Hver høytid skildrer ikke bare levende en stor hendelse i Guds plan, men den årlige helligholdelsen av disse dagene av Guds folk preger videre kunnskapen og betydningen av Guds plan i sinnet deres, og minner og instruerer dem uavbrutt om deres del i den.

Gud lærte nasjonen Sin Israel, gjennom Moses, å helligholde disse høytidene. Nasjonen Israel var Guds «menighet i ørkenen» (Apostlene 7:38).

Siden menneskene, gjennom det meste av menneskets historie, har vært nært knyttet til jorda for å skaffe tilveie maten sin, brukte Gud de årlige innhøstingene i jordbruket i Det lovede land (nå okkupert av staten Israel) som symbolske forbilder på den åndelige innhøstingen Sin av mennesker.

Oldtidas israelitter forsto ikke den åndelige betydningen av disse årlige høytidene til Gud. Men Guds Ånds-unnfangede barn kan!

I dag kan vi forstå fra læren til Kristus og apostlene at Gud tilsikter at vårhøytidene skildrer til Kirken Hans—uavbrutt, år etter år—det faktumet at alle disse som Han har kalt til å bli de Ånds-unnfangede barna Hans før Kristus tilbakekomst, bare er en «førstegrøde»—bare en relativt *liten begynnelse* av den åndelige innhøstingen Hans av mennesker inn i Hans udødelige Familie. Senere, som skildret ved høytidene til den mye større høst innhøstningssesongen, vil Gud kalle *resten av menneskeheten* til frelse!

I det 23dje kapittelet i 3 Mosebok, finner vi en oppsummering av Guds årlige høytider. De tre første høytidene, som begynner med Passover, er først og fremst *minnehøytider* om den først delen av Guds plan. Den skildrer «førstegrøden» av Guds åndelige innhøsting. De fire siste høytidene *ser fram mot* framtida og viser hvordan Gud vil høste den senere større åndelige høstinnhøstingen av *tusenvis av millioner* mennesker.

Som vi begynner studiet av Guds årlige høytider for å lære hva de betyr for kristne i dag, la oss legge merke til noen få fakta fra historien.

De fleste Bibel kommentatorer og lærde vil være enige om at de mange skriftstedene som viser til disse årlige høytidene i Det nye testamente, indikerer at det var kjent, akseptert—ja, til og med *tatt som en selvfølge*, at Kirken i dens første begynnelse helligholdt disse. Men viktigst, at Kristus og Guds Kirke holdt disse høytidene som en *sedvane*: «I den kristne Kirken i dens første begynnelse, ble berettigelsen av å feire disse høytidene sammen med hele det jødiske folk aldri dratt i tvil, slik at det ikke behøvde å bli nevnt spesielt» (*The New International Dictionary of New Testament Theologi*, Bind 1, side 628).

Det er imidlertid tydelig ved en studie av Det nye testamente, at Guds årlige høytider fikk en ny betydning i den apostoliske Kirken til Gud. Jesus' lære og eksempel ga ny forståelse om betydningen av disse dagene og hvordan de skal helligholdes.

Legg merke til hva *The Encyclopaedia Britannica* sier om at den tidlige nytestamentlige Kirken til Gud holdt de bibelske høytidene på en ny og annerledes måte: «helligheten av spesiell tid [alminnelig utbredte religiøse høytider slik som Påske og Jul] var en ide som ikke var til stede i tankene til de første kristne, som *fortsatte* med å helligholde de jødiske høytidene [i 3 Mosebok 23], skjønt *i en ny ånd*, til minne om hendelser som disse høytidene hadde varslet» (Bind 8, side 828, 11te utgave; vårt ettertrykk).

1. Hvem sier Bibelen at disse årlige høytidene stammer fra, i tillegg til den ukentlige Sabbaten? 3 Mosebok 23:1-4.

KOMMENTAR: Legg merke til at dette *ikke* er «høytidene til jødene» eller «høytidene til Moses,» slik noen har trodd—de er *Guds egne høytider* som Han ga til Sitt folk for å holde, år etter år.

2. Sa Gud uttrykkelig at de årlige høytidene Hans skulle helligholdes, *i tillegg til* den ukentlige Sabbaten? 3 Mosebok 23:37-38.

3. Hva er den første høytiden som skal helligholdes hvert år? 3 Mosebok 23:5. Når innstiftet Gud den aller første Passover? 2 Mosebok 12:1-14.

KOMMENTAR: Passover *begynner* Guds store mester plan for frelse av menneskeheten. Den *skildrer på forhånd* offeret—korsfestelsen og døden—til Jesus Kristus («vårt passoverlam»—1 Korinterne 5:7; 1 Peter 1:19) for menneskenes synder. Etter Hans død, ble Passover *en minnehøytid* om Kristus' lidelser og offer.

4. Hvilken *ny* måte med å helligholde den nytestamentlige Passover innstiftet Jesus da Han holdt Passover sammen med disiplene Sine like før Sin død? Lukas 22:8, 15-20.

KOMMENTAR: Mens Han innstiftet de nye symbolene med usyret brød og vin, som skildret det fysiske istykkerslåtte legemet Hans for vår fysiske helbredelse (1 Peter 2:24), og Hans utgytte blod for tilgivelse av våre synder, ga Jesus en befaling: «GJØR dette *til minne* om meg!» (Lukas 22:19). Passover er en minne om Kristus' offer for syndene våre, som Han ønsker at kristne skal huske spesielt hvert år.

5. Hvilken helt ny seremoni innstiftet også Jesus i forbindelse med denne nytestamentlige Passover helligholdelsen? Les Johannes 13:1-17, spesielt versene 14-15.

KOMMENTAR: I anledningen med Sitt «siste måltid,» etterlot Jesus et veldig betydningsfullt eksempel for disiplene som de skulle følge. Legg merke til at denne seremonien med å vaske disiplene sine føtter ikke hadde noe å gjøre med Det gamle testamentets helligholdelse av Passover. Den ble innstiftet da for *aller første gang*, av Jesus Kristus. Han tok denne siste øyeblikks anledning til å innstifte en helligholdelse som disiplene Hans i alle aldre, skulle holde årlig fra denne tid og framover!

Fotvasking demonstrerer holdningen med *ydmykhet* og *tjenesteytelse* til andre som Kristus alltid utviste, og som Han ønsket at enhver kristen ville streve for å imitere (versene 16-17).

6. Hvilken høytid følger øyeblikkelig etter Passover? 3 Mosebok 23:6-8; 2 Mosebok 12:15-20.

7. Er den første og den sjuende dagen av De usyredes brøds høytid *hellige* dager som folk må komme sammen på, mye det samme som de ville på en ukentlig Sabbatsdag? 2 Mosebok 12:16; 3 Mosebok 23:3.

KOMMENTAR: På dette punktet ville det være greit å skille mellom Guds årlige høytider, eller fester, og de årlige hellige dagene Hans, eller sabbater. Guds mester plan inkluderer *sju* årlige høytider. To av disse, De usyrede brøds høytid og Løvhyttefesten, er sju dager lange. Det er også *sju* årlige hellige dager som er sabbater med hvile fra daglig arbeid. Hver av disse hellige dagene inntreffer på, eller i løpet av, en høytid (De usyrede brøds høytid har to). Men Passover, den første av høytidene, er *ikke* en hellig dag, eller sabbat.

8. Helligholdt de nytestamentlige kristne noen gang De usyrede brøds høytid? 1 Korinterne 5:7-8. Hva er den åpenbare meningen med denne høytiden? Versene 1-2, 6-7.

KOMMENTAR: En studie av disse versene i 1 Korinterne 5 viser at De usyrede brøds høytid, som de kristne i Korint helligholdt, symboliserer å putte ut *synd*. Surdeig er en bibelsk type, eller et symbol, på synd (vers 8), fordi synd—lik hevingsmidler som blir brukt for å få brødet til å heve seg—ikke bare kan forårsake at en person blir *oppblåst* av forfengelighet (versene 2, 6), men kan også *spre seg* i en gruppe med mennesker.

Paulus befalte Guds Kirke i Korint om å kaste personen som syndet åpenlyst, ut av samværet sitt (vers 1). Paulus ba inntrengende om en snarrådig handling, fordi, som han minnet dem om: «...en liten surdeig syrer hele deigen» (vers 6). Å tillate at åpenlyst synd fortsetter uforminsket foran hele forsamlingen ville, over tid, influere andre til gradvis å slippe av og begynne å falle tilbake til tidligere synder. Synd ville *spre seg* inn i livene til andre kristne ved eksempelet til en synder, akkurat likeså sikkert som at litt hevingsmiddel i en brøddeig til slutt får hele brødet til å heve seg—å bli oppblåst!

Vi lærte at Passover er for å minne oss på at Jesus betalte en fryktelig pris, for at syndene våre kunne bli tilgitt. Han ofret noe mer verdifullt enn noe vi ikke engang kunne ofre kollektivt—offeret av Sitt perfekte, syndefrie liv.

Så De usyrede brøds høytid, som følger øyeblikkelig etter Passover, minner oss på om at vi må strebe for å *putte all synd* ut av livene våre. Historisk ble det brukt som et eksempel, ved at Gud ledet Israel ut av Egypt—et symbol på synd. Slik skildrer denne høytiden prosessen med at Gud renser opp i livene våre etter som vi underordner oss under Ham, og putter surdeigen med synd bort fra oss med økende beslutsomhet om å leve i harmoni med loven Hans. Denne høytiden viser at vi må vie livene våre til stadig åndelig vekst—overvinne, med Guds ledelse og overnaturlige kraft,

den gjenværende surdeigen med synd i livene våre, og syndene som alle kristne begår en gang i blant.

9. Hva er den neste årlige høytiden som Gud har innstiftet? 3 Mosebok 23:15-17. Var dette en hellig dag med hvile der folk skulle komme sammen? Vers 21; 4 Mosebok 28:26.

10. Hvilket nytt navn ble gitt til «førstegrødens» høytid i Det nye testamente? Apostlene 2:1.

KOMMENTAR: *Pentecost* [Pinse] er et gresk ord som betyr «femtiende (dag).» Dette er den eneste årlige sabbaten hvor datoen må fastslås ved telling. Den første Pinsedagen i Det nye testamentet fant sted 50 dager etter Kristus' oppstandelse.

11. Hva er den viktige meningen med Pinsehøytiden (eller førstegrødens' høytid) for de nytestamentlige kristne? Apostlene 1:4-5; 2:38. Er Ånds-unnfangede kristne «førstegrøden» i Guds store mester plan? Jakob 1:18.

KOMMENTAR: Pinsehøytiden er nå en *minnehøytid* som symboliserer at Gud sender ut den Hellige Ånd for å unnfange omvendte troende, som Gud kaller for Kristus' tilbakekomst. Pinsedagen i A.D. 31, markerte begynnelsen på den nytestamentlige Kirken. Det var på denne dagen at Gud gjorde den Hellige Ånd tilgjengelig for «førstegrøden» i den nytestamentlige Kirken.

Det var på denne Pinsedagen at «førstegrøden» av Guds lille åndelige «vår innhøsting» begynte å bli satt inn i Kirken Hans. Disse nye kristne ble unnfattet ved Åndskraften som ville hjelpe dem med å overvinne og vokse åndelig, og slik forberede dem til å bli født inn i Guds familien ved Kristus' tilbakekomst og opprettelsen av Guds Rike på Jorda.

Guds Rike vil bli GUDSFAMILIEN—en glimrende og høyt trenet og organisert familie med GUDDOMMELIGE VESENER—den ånds-fødte «førstegrøden.» Kirken er Guds instrument til å *trene* «førstegrøden» som Han har kalt til å bli konger og prester—herskere og lærere—i det Riket (Åpenbaringen 5:10). Bare de som har blitt trent på en slik måte i Kirken, vil bli herskere og lærere i Guds Rike. Dette er en dyptgripende betydning av denne høytiden—det tredje steget i Guds mester plan.

12. Hva er den neste høytiden og årlige sabbaten av de sju som Gud åpenbarer? 3 Mosebok 23:23-24.

KOMMENTAR: Basunenes høytid fremstiller først og fremst den triumferende tilbakekomsten til Jesus Kristus for å sette opp Guds Rike på Jorda (Åpenbaringen 11:15).

Du vil huske at den *første oppstandelsen* vil skje ved tilbakekomsten til Kristus, ved en veldig lyd av en basun (1 Tessalonikerne 4:16-17; 1 Korinterne 15:52).

13. Omfatter den samlede betydningen av Basunenes høytid til og med mer enn den faktiske tilbakekomsten til Kristus? Åpenbaringen 8:1-2, 6.

KOMMENTAR: Legg merke til at dette er Basunenes høytid, flertall (3 Mosebok 23:24), *ikke* «Den siste basunens høytid.» Da israelittene vandret i ørkenen i oldtida, ble de vant til at det ble blåst i basuner av mange grunner; å kalle til sammenkomster, signal for å marsjere eller stoppe, «offiserers anrop,» eller *som en advarsel*. Oldtidas Israel lærte å gjenkjenne at de forskjellige basunlydene hadde bestemte betydninger, mye likt bruken av hornsignal i det militære i dag.

Det er en parallell mellom basunenes advarende alarm i oldtidas Israel og funksjonen til Guds sanne Kirke i dag (Jesaja 58:1). Det er også en forbindelse mellom englene som blåser i basunene, som signaliserer den nær forestående tilbakekomsten til Jesus Kristus, og den uavbrutte advarselen og vitnet som blir gitt av Guds Kirke i dag, som den forbereder veien for tilbakekomsten til Kristus. Englene som følger etter hverandre med å blåse i basunene akkompagnerer katastrofale begivenheter i en verdensvid skala like før Kristus' tilbakekomst, vil tjene som en *siste advarsel* til en hensynsløs, synde-ødeleggende verden!

14. Hvilken årlig sabbat følger bare ni dager etter Basunenes høytid? 3 Mosebok 23:26-32; 16:2-34, spesielt versene 29-31. Legg også merke til Åpenbaringen 20:1-3 i sammenheng med 3 Mosebok 16:21-22.

KOMMENTAR: Ritualene som var påkrevd av de levitiske prestene i Det gamle testamentet på Soningsdagen, blir beskrevet svært detaljert i det 16de kapitlet i 3 Mosebok. Den levende geita, som alle Israels synder skulle bekjennes over, og som ble sendt ut i den avsidesliggende ørkenen, representerer djevelen, som vil få lagt på seg skylden for alle syndene til menneskene, av Jesus Kristus etter at Han vender tilbake.

Satan, som blir kalt «denne verdens gud» (2 Korinterne 4:4), og blir beskrevet som «høvdingen over luftens makter, den ånd som nå er virksom i vantrens barn» (Efeserne 2:2), som er syndens far (Johannes 8:42-44), vil bli hindret av Kristus fra å fortsette med å forføre og lede menneskemengdene til å synde. Han vil ikke lenger være i stand til å «kringkaste» holdningene sine med forfengeligheit, lyst og grådighet inn i menneskenes sinn.

Ved djevelens «lenking» (Åpenbaringen 20:1-3), vil symbolismen i 3 Mosebok 16 ha blitt en realitet. Menneskesinnene, tidligere forført av Satan og demon skaren hans, vil nå endelig bli åpnet av Guds Ånd, og hele menneskeheten vil være i stand til å akseptere og

motta tilgivelse for syndene sine gjennom Kristus. For første gang vil de være i stand til å forstå Guds mester frelsesplan for dem. Da, og bare da, vil menneskene bli «sonet» med Kristus og Faren, som symbolisert ved *Soningsdagen*.

15. Hvordan skal vi helligholde Soningsdagen? 3 Mosebok 23:32.

KOMMENTAR: Soningsdagen er kanskje den mest uvanlige hellige dagen på grunn av hva Gud forventer av oss under denne 24-timersperioden. Det er den ene dagen Gud har befalt oss om å *faste*—å «plage vår sjel,» eller legemer. (For bibelsk bevis om at plage sin sjel betyr å faste, sammenlign de følgende skriftstedene: Salmene 35:13; 69:11; Jesaja 58:3; Esra 8:21.)

Fastingen på Soningsdagen menes å avholde seg fra mat og vann i 24 timer—fra solnedgang til solnedgang (eller fra kveld til kveld—3 Mosebok 23:32). Fasting er *ikke* en botsøvelse—*ikke* en sultestreik for å få viljen sin med Gud. En kristen skal faste for å ydmyke seg og komme nærmere Gud og Hans rettferdige vei (Jesaja 58:6-11).

Denne fastingen på Soningsdagen er en dyptgripende påminnelse om den sinnstilstanden som er nødvendig for frelse—ydmykhet, guddommelig sorg, ærlig søking etter Guds vei—en tilstand som denne verden vil ha blitt brakt inn i, ved de katastrofale

begivenhetene som kulminerer med Jesus Kristus' tilbakekomst!

16. Hvilken viktig sjudagers høytid følger etter Soningsdagen? 3 Mosebok 23:33-35; 5 Mosebok 16:13.

KOMMENTAR: Løvhyttfesten ble også kalt innsamlingens høytid (2 Mosebok 23:16; 34:22) fordi denne sjudagers høytiden feiret innhøstingen tidlig sommer og høst. Hele nasjonen helligholdt denne festen etter at det meste av grøden hadde blitt samlet inn (3 Mosebok 23:39).

17. Holdt Jesus Løvhyttfesten? Johannes 7:2, 8-11, 14. Visste alle at Jesus alltid feiret Guds høytider, og derfor naturligvis forventet at Han ville være i Jerusalem for å helligholde Løvhyttfesten? Vers 11.

KOMMENTAR: På grunn av stadig økende forfølgelse, valgte Jesus i Sin visdom ikke å reise åpenlyst i Judea (vers 1). Imidlertid viser versene 1-10 at Han risikerte livet Sitt for å holde Løvhyttfesten. Selv om Han dro dit i hemmelighet, underviste Han åpenlyst i tempelet midt i høytiden (vers 14).

18. Hva er det guddommelige tema som er satt for den årlige helligholdelsen av Løvhyttfesten? 5 Mosebok 16:13-15. (Legg merke til ordene «full av glede.» Andre oversettelser som Revidert Standard Utgaven, oversetter dette «å være fullstendig glad.») Hadde Gud til hensikt at alle—uansett alder, sosial status eller

TROMPETER Bukkehornet lager en mektig trompet lyd som, ved oppfyllelsen av Basunenes høytid, vil innvarsle Kristus' tilbakekomst for å sette opp Sitt Rike på denne Jorda.

økonomisk standard—skulle *være glad* på denne høytiden? Les vers 14 en gang til.

19. Mener Gud at en mann og familien hans skal bo i «løvhytter»—midlertidige boliger (tilsvarende motell og hotell rom, hytter, osv.)—på det stedet som er utpekt for helligholdelsen av denne høytiden? 3 Mosbok 23:41-42.

KOMMENTAR: Løvhyttefesten er full av åndelig betydning for kristne i dag. Høytiden skildrer den vidunderlige Morgendagens Verden under det rettferdige styret til Jesus Kristus—1000 år med fred, velstand og *glede* for de mangfoldige tusener av millioner med mennesker som vil leve i denne utopiske alderen. Det er i løpet av Tusenårsriket at den store «høst innsamlingen» av menneskeliv vil begynne å bli samlet inn i Guds Rike—*født på ny* som guddommelige medlemmer av Gudsfamilien.

Bare tenk på det! Satan vil ha blitt avsatt ved Kristus' tilbakekomst. Deretter vil det følge *1000 år* med fred og velstand. De som er «førstegrøden» av Guds åndelige høst—*først født* inn i Guds Familie og medarvinger med Kristus—vil slutte seg sammen med Ham for å styre Jorda. De vil bli gitt muligheten til å bringe frelsende kunnskap til et hvert menneske som da er i live, og til de som blir født i løpet av Tusenårsriket.

Gud forteller oss om og om igjen at Løvhyttefesten er en tid med overmåte stor glede. For Israel i oldtida var det en tid for glede, fordi den rikelige korninnhøstingen var tatt like før Høytiden. Men i Tusenårsriket, vil lykken, gleden og velstanden som skildres ved Løvhyttefesten, eksistere *over hele verden* under det opplyste styret til Jesus Kristus. Lydighet til Gud gjennom å holde lovene Hans og følge Hans åpenbar-te livsvei, vil gjøre Morgendagens Verden bokstavelig talt til Utopia!

Guds store høstfest gir de Ånds-unnfangede barna Hans en spesiell tid og sceneri der de kan tenke på hensikten Hans med livet, og hvordan de kan nå det. Løvhyttefesten er ment å skille og fri dem fra de daglige bekymringene i verden. Ved å leve i midlertidige boliger i en hel uke, borte fra de hverdagslige omgivel-sene og jobbene sine, *skildrer* de ved helligholdelsen av disse sju dagene, den universelle friheten og freden som vil eksistere i Tusenårsriket.

Løvhyttefesten slik den blir helligholdt i dag, er faktisk en liten, men gledelig forsmak på den lykkelige Morgendagens Verden, da Guds Ånd vil være tilgjengelig for alle mennesker. Disse er dagene med konsentrert undervisning fra Guds prester—dager med uavbrutt, genuin kristent fellesskap. Kristne som er på

Festen viser nå, ved måten de bor sammen *i harmoni*, hva hele denne sinnssyke, ulykkelige verden *kunne og vil bli lik!*

Hver høst (i den nordlige hemisfære) ser medlemmene av Guds Kirke entusiastisk fram til å helligholde Løvhyttefesten ved et av festivalstedene rundt om i verden. Mellom gudstjenestene, deltar medlemmene i forskjellige, spennende, fornøylesfylte Kirkesponse-aktiviteter for både unge og gamle, så vel som sight-seeing og andre spesielle attraksjoner som er unike for hvert sted. Den oppriktige interessen og fellesskapet, den åndelige føden, og enkel, god moro, skjerper ens appetitt for neste års Fest, og får tidligere «ferier» til å virke kjedsommelige til sammenligning.

20. Men markerer den sjudagers lange Løvhyttefesten slutten på Guds plan for menneskene? Er det Guds vilje at alle som *noensinne* har levd, kommer til kunnskapen om frelse? 2 Peter 3:9; 1 Timoteus 2:4.

KOMMENTAR: Så langt har vi sett hvordan de som har hatt privilegiet å bli kalt av Gud gjennom tidene, særlig fra Kristus' første komme til slutten av Tusenårsriket, passer inn i Guds fantastiske mester plan. Men hva med alle de milliardene av mennesker fra Adams tid og ned til vår tid (inkludert, kanskje, de fleste av dine kjære) som ikke har blitt kalt av Gud—som aldri hadde en mulighet til å kjenne, og virkelig forstå Guds sannhet?

Milliarder har ikke en gang hørt navnet til Kristus. Er de dømt til evig død uten en gang å ha hatt sjansen til å høre sannheten? Ville dette vært rettferdig av en *kjærlig* Gud?

Kan du forestille deg en barmhjertig og rettferdig Gud fordømme uskyldige små barn—som døde før de verken kunne gå eller snakke—å forbli døde for alltid (eller brent i helvete som mange så feilaktig tror), bare fordi de aldri hadde muligheten til å omvende seg?

Gud har, i absolutt rettferdighet, planlagt at alle som noensinne har levd, vil få den samme muligheten til frelse. Akkurat slik uka ikke er fullstendig uten Sabbatsdagen, så er heller ikke Guds mester plan fullstendig uten Guds *sjuende* årlige høytid og hellige dag.

Antallet *sju* betegner i Bibelen fullbyrdelse eller fullkommenhet. Uten kjennskap til denne sjuende årlige, hellige dagen, kan du ikke forstå fullbyrdelsen av Guds mester plan—at Guds barmhjertighet overfor menneskeheten strekker seg til og med *lenger enn* Tusenårsriket!

For å forstå den siste fasen i Guds plan, må vi forstå den siste av Guds årlige hellige dager, som skildrer den *siste, store dommen*.

21. Var det en «åttende dag» med tilbedelse, som ble holdt rett etter de sju dagene med Løvhyttfest? 3 Mosebok 23:34-36. er det den siste høytiden—den siste årlige sabbaten med hvile? Vers 39.

KOMMENTAR: Den siste årlige sabbaten blir holdt øyeblikkelig etter Løvhyttfesten. Men på grunn av dens umiddelbare nærhet til denne sjudagers høytiden, blir den assosiert med Løvhyttfesten, og ble kalt den «åttende dag.» Denne høytiden ble kjent blant kristne som «den siste, den store dag i høytiden» (Johannes 7:37).

22. Åpenbaringen 20 har nøkkelen til meningen med den «Siste Store Dag.» Som vi allerede vet, snakker versene 4-6 om oppstandne kristne som styrer med Kristus i 1000 år. Men nøyaktig hva sies det i den første setningen av vers 5?

KOMMENTAR: De som ikke er «døde i Kristus,» men simpelthen døde—disse milliardene som *ikke* er Kristus; som aldri har blitt kalt av Gud; de fleste av dem har aldri en gang hørt navnet til Jesus Kristus.

Legg merke til den første delen av vers 5 i Norsk Bibel faktisk er en parentetisk ytring. Her er hvordan det skulle leses: «(Men de andre døde ble ikke

levende før de tusen år var gått.) Dette er den første oppstandelsen.»

Den andre setningen i vers 5: «Dette er den første oppstandelsen,» viser til oppstandelsen av de rettferdige døde i Kristus like før 1000 årsperioden begynner (vers 4). «Men,» gjør Johannes det klart, «de andre døde»—de som aldri hadde en sjanse til å forstå Guds sannhet—ville ikke komme opp i en oppstandelse «før de tusen år var gått.» Denne oppstandelsen, som vil finne sted etter at de 1 000 åra er over, er den *andre* oppstandelsen.

23. Hvordan utdyper Johannes den andre oppstandelsen videre? Åpenbaringen 20:11-12. Hvordan blir disse menneskene dømt? Vers 12.

KOMMENTAR: Det greske ordet som er oversatt «bøker» i Åpenbaringen 20:12 er *biblia*, og det er fra dette ordet det norske ordet «bibel» kommer fra. «Bøkene» som ble åpnet er *bøkene i Bibelen!* Gjennom den Hellige Ånd, vil de bli åpnet til forståelse for de mange milliardene menneskene som *ennå aldri* har hørt navnet til Kristus, eller har vært i stand til å forstå det *sanne* budskapet til Guds Ord—de som aldri før har vært i stand til å delta i Guds mester frelsesplan.

DREAMTIME

ALLE VIL HA SIN SJANSE *Den siste store dagen skildrer tida da alle som noensinne har levd og dødd, uten å kjenne sannheten, vil bli oppvekket for å bli lært Guds vei.*

24. Hvor lenge vil perioden deres med dommen vare? Jesaja 65:20.

KOMMENTAR: Dette verset i Jesaja viser til denne perioden med dommen, når de som har oppstått vil leve i 100 år, uansett hvor gamle de var da de døde.

25. Hvilket annet sted i Bibelen blir denne andre oppstandelsen beskrevet? Esekiel 37:1-14. Er det klart at disse døde blir reist opp til et fysisk menneskeliv, som trenger livets ånde for å opprettholde den fysiske eksistensen deres? Versene 5-10.

26. Hva er Guds løfte til disse oppstandne menneskene? Versene 13-14. Er dette den samme utgytelsen av Guds Hellige Ånd som Jesus Kristus snakket om på den «Siste Store Dag» av Høytiden? Johannes 7:37-39.

27. Hvordan refererte Jesus til denne spesielle «dagen,» eller perioden med dommen for mennesker som ennå måtte høre og forstå det vidunderlige budskapet om frelse? Matteus 11:20-24; 12:41-42.

KOMMENTAR: Kristus nevnte folkene i Tyrus og Sidon, Sodoma, Ninive på Jonas tid og Sydens dronning (dronningen av Saba). Alle disse eksemplene på folk som levde i *forskjellige* generasjoner, blir sammenlignet med innbyggerne som bodde i store og små byer i Jesus' generasjon, der de aller fleste av dem ikke forsto eller trodde budskapet Hans. Jesus forteller oss at de *alle* vil bli vekket til live sammen med den generasjonen som levde på Hans tid!

Jesus ga mange nok eksempler på folk som levde i forskjellige tider i historien, til å bevise at mesteparten av menneskeheten vil bli levende igjen, *sammen*, på samme tid på denne Jorda. Det vil bli menn og kvinner som levde i tida før Syndefloden, alle de 12 stammene til Israel, folk som levde i Mellomalderen, og til og med alle de som lever nå, og som ikke hadde muligheten å bli kjent med Gud, simpelthen fordi de *ikke ble kalt* i det første livet sitt. (Se Johannes 6:44, 65.)

Denne gruppa inkluderer alle folk fra alle tider overalt på denne Jorda, *unntatt*, selvfølgelig, de som vil være i den første oppstandelsen av de døde—eller de relativt få uforbederlige onde som vil bli vekket opp i den *tredje* oppstandelsen, for å bli kastet i ildsjøen (Åpenbaringen 20:13-15). Denne siste gruppa forsto Guds sannhet og hadde muligheten til å motta evig liv, men kastet bevisst vrak på det!

Siden oldtidas folk som blir beskrevet i Matteus, ville ha omvendt seg hvis Kristus personlig hadde kommet til dem i deres dager, vil de temmelig sikkert omvende seg når de blir vekket opp inn i en verden som Han allerede har styrt i et tusen år—en verden som er dominert av glede, fred, velstand og velvære.

Denne enorme oppstandelsen åpner *perioden* deres *med dommen*—ikke å avsi dom. (Å avsi dom er bare den avsluttende handlingen i dommen.) En beslutning må bli gitt basert på hvordan hver enkelt reagerer på Guds Ord. (Den *samme* dommen er nå over kristne som har blitt unnfanget av Guds Hellige Ånd—1 Peter 4:17.) Og siden hver enkelt vil bli gitt en mulighet til å bli frelst, vil enhver i virkeligheten avsi sin egen dom ved valgene han eller henne tar i denne perioden med dommen.

Men hvis du blir en ånds-unnfanget kristen i denne alderen, og hvis du forblir trofast inntil døden, vil du ha privilegiet å få del i en «bedre oppstandelse» (Hebreerne 11:35) ved Kristus' tilbakekomst. Den er bedre simpelthen fordi de som blir reist opp i den første oppstandelsen vil oppstå som åndsvesener—ikke som mennesker i kjøtt og blod. De som er i den første oppstandelsen, vil også motta en *større belønning* enn de som vil leve under den siste perioden med dommen, eller til og med enn de som vil leve i Tusenårsriket! (Mer om vår personlige belønning litt senere i denne leksjonen.)

Vi har sett at alle de årlige høytidene til Gud, er bygd rundt de årlige innhøstningssesongene i Det lovede land, som Gud ledet Israel inn i. Men det er den åndelige innhøstingen som Gud er interessert i! Israelittene i Det gamle testamente ble minnet om avhengigheten av, og forholdet deres til, den Allmektige Gud ved denne sesongsyklusen med innhøstningshøytider. I dag kan Guds trofaste nytestamentlige kristne motta den uunnværlige *livreddende kunnskapen* om Guds mester plan for den åndelige innhøstinga Hans ved å helligholde de **SAMME DAGENE!**

Det som en ønsker å huske, må en gjennomgå regelmessig. Som Ånds-unnfangede kristne helligholder hver årlige høytid på dens tid, blir de minnet på og instruert dypere i Guds mester plan for hele menneskehetens frelse, og sin *individuelle* del i den. Guds årlige høytider gir en muligheten til å «omsette i handling,» på en måte, planen som Gud gjennomfører hensikten Sin for menneskene med.

Opp igjennom åra, har Guds Kirke fått mer forståelse av den åndelige betydningen av disse årlige høytidene. Ulik de helligdagene som vanligvis blir feiret av denne verden, som ikke skildrer noen virkelig hensikt eller plan for menneskenes eksistens, åpenbarer Guds årlige høytider den fulle rekkevidden og betydningen av Hans store hensikt og plan for menneskene.

Først, Passover minner oss på at vi alle har syndet (Romerne 3:23), at Faren elsket verden så høyt at Han ga Sin Sønn, den enbårne, som et offer (Johannes 3:16),

og at Jesus villig betalte straffen for våre synder, i vårt sted (Johannes 10:17-18), slik at vi kunne få tilgang til evig liv.

Kristus er vårt Påskelam [Passover](1 Korinterne 5:7). Det er ved at vi «tar på oss» Kristus at vi fjerner synd fra livet vårt, som blir skildret ved *De usyrede brøds høytid*.

Kristus er også den første av «førstegrøden,» og det var 50 dager etter oppstandelsen Sin at Han sendte den Hellige Ånd på *Pinsedagen*. Den Hellige Ånd ble sendt for å unnfange dem som Faren ville kalle, og slik sette dem i stand til å oppfylle loven Hans, suksessfullt beiseire synd i livet sitt, vokse åndelig og kvalifisere seg til å styre og undervise under, og med, Kristus i Guds Rike.

Basunenes høytid skildrer den tida som snart kommer, når Faren vil sende Kristus for å gripe inn i verdens affærer, og bli kongenes Konge og herrenes Herre, og sette en stopper for det despotiske styret til Satan, erkeforførreren, som skildret ved *Soningsdagen*. Når innflytelsen til djevelen og demonene hans er borte, vil hele menneskeheten ha muligheten til å bli «sonet» med Kristus og Faren, gjennom omvendelse, dåp og mottagelse av den Hellige Ånd.

Kristus kommer for å sette opp Guds regjering i Tusenårsriket, og gjør denne Jorda til et sant Utopia—skildret ved *Løvhyttefesten*. Milliarder av mennesker vil bli født inn i Familien til Gud i løpet av denne gullalderen. Guds folk i dag, som Bibelen kaller «helgener,» forbereder nå veien for, og er representanter for, det snart-kommende, verdensherskende Guds Rike.

Endelig, vil Gud gjøre frelse tilgjengelig til alle som har levd, men som aldri hørte eller forsto sannheten, i det siste store steget i mester planen Hans—*Den siste store dagen*, som skildrer den siste perioden med dommen.

Guds sanne Kirke forstår og lærer den dyrebare sannheten angående hensikten og planen Hans for menneskeheten. Rundt om i verden helligholder Guds Kirke—bestående av omvendte, Ånds-unnfangede Guds barn—trofast *alle* Guds høytider hvert år!

BETALE TIENDE OG GI I EN NY ÅND

Vi har sett at de årlige høytidene og mange andre lover i Det gamle testamente nå bli helligholdt av kristne, med en ny, annerledes ånd og innstilling (Matteus 5:21-22, 27-28). Vi er i ferd med å se at også Guds lov med tienden får en ny betydning i dag. Husk at apostelen Paulus skrev at Gud «gjorde oss dugelige til å være tjenere for en *ny* pakt» (2 Korinterne 3:6).

Kristendom er så visst en *levemåte*. Det har alt å gjøre med måten vi lever våre daglige liv på—vår

dag-inn og dag-ut forbindelse med andre, forretningsmetoder—til og med måten vi bruker pengene våre på.

Husk at Gud skapte alt, og i kraft av den skapelsen, *eier Han alt sammen*—inkludert menneskene. Som David skrev: «Jorden hører alle til—og alt det som fyller den, verden og de som bor der (Salmene 24:1). Det er virkelig ingen måte som vi kan «betale tilbake til» Gud for det Han har gjort for oss som Skaperen vår.

Så hvorfor skulle en gi en tiende—en tiendedel—av ens inntekt til Gud?

Å betale tiende er en del av Guds «gi» levemåte. Gud ønsker at vi skal lære hvordan vi skal gi og dele for det beste for andre, og for vårt eget beste!

Gud bruker den tiendedelen som Han krever for Seg Selv, til å *forkynne* evangeliet Sitt *til verden* om fred, glede, lykke, velstand og evig liv. Verden har vært under en **FORBANNELSE** på grunn av *mangel* på denne kunnskapen!

Guds lov angående hva vi produserer og tjener kan sammenlignes med en kontrakt. Han ønsker at vi skal forstå at vi arbeider i et *kompaniskap* med Ham. Gud lar oss få bo og arbeide på Jorda *Hans*—å kultivere landet og produsere maten som vi spiser. Han lar oss også få lov til å hogge ned tømmeret *Hans* til å bygge husene vi bor i, og til å bruke alle ressursene *Hans* til å produsere tusener av produkter for vårt eget bruk.

Men Gud er en *veldig generøs partner*. Han reserverer i grunnen bare 10 prosent for å gjøre arbeidet Sitt på denne Jorda.

Satan vil gjerne ha deg til å tro at hele inntekten din—eller alt du produserer på jorda di—er ditt. Men *ikke tro på det!* La oss forstå hva Bibelen sier om tienden din.

1. Tilhører gullet, sølvet og, underforstått, alle ressursene på Jorda, Gud? Haggai 2:8. Hva med dyr, fugler og «alt som fyller» Jorda? Salmene 50:10-12. Eier Gud himlene, Jorda og alt som er i dem? 5 Mosebok 10:14.

KOMMENTAR: Gud er Skaper, Innehaver og Eier av alt det som vi ser rundt oss. Gud har derfor en *første berettiget* eiendomsrett til alt som blir produsert fra jorda.

2. Hvordan viste patriarken Abraham ære til Skaperen, Innehaveren og Herskeren over alle ting? Hebreerne 7:1-4. I hvilket omfang velsignet Gud den lydige Abraham? 1 Mosebok 13:2.

KOMMENTAR: Abraham var en som betalte tiende. Han ga en *tiendedel* av utbyttet av kampene til Gud. Sammenhengen i versene i 1 Mosebok 14 viser klart at Gud mottok først Sin del, *før* noen videre disposisjon

av eiendelene ble gitt til andre. Slik anerkjente Abraham at Gud var kilden til alle velsignelsene Hans.

Abraham ble en svært velstående mann fordi Gud velsignet han veldig mye. Og bibelske nedtegnelser viser at han fortsatte å adlyde Gud, resten av sitt liv (1 Mosebok 26:5).

3. Var Melkisedek Guds prest? 1 Mosebok 14:18; Hebreerne 7:1-3.

KOMMENTAR: Betaling av tiende blir åpenbart i Bibelen som Guds system for å finansiere den jordiske prestetjenesten Hans. Før det levittiske presteskapet og Den gamle pakt, var presteskapet det til Melkisedek. Som Guds representant på Jorda, mottok Melkisedek tienden fra Guds trofaste tjenere på den tida.

Om Melkisedek: «Hans dager har ingen begynnelse og ingen ende ... han er prest *for alltid*» (Hebreerne 7:3). Dette verset indikerer at Han sannsynligvis var Yppersteprest til og med fra Adams tid! Oldtidas patriarker finansierte presteskapet til Gud på Jorda ved tiendesystemet.

4. Hva lovet Jakob Gud at han ville gjøre med hele sin vekst? 1 Mosebok 28:20-22. Hadde han fremgang? 1 Mosebok 30:43.

KOMMENTAR: Jakob lovte å gi Gud tiende av veksten sin fra da av og framover. Gud velsignet han mye opp gjennom livet hans på grunn av hans trofasthet. Jakob var velsignet med mye fe, mange tjenere og andre eiendeler, og han fortsatte å betale tiende hele livet sitt, da han aldri glemte den ene som hadde gitt han framgang (1 Mosebok 48:15).

5. Før Moses tid hadde tienden blitt betalt direkte til Melkisedek. Men etter Israels befrielse fra Egypt, hvem var det Gud sa skulle motta tienden? 4 Mosebok 18:21, 24. Trengte også levittene å betale tiende? Til hvem? Versene 26-28.

KOMMENTAR: Gud hadde satt Arons familie som høyeste autoritet over levittene (versene 2-3, 6). Som prester, skulle de motta en tiendedel av inntekten til alle de andre levittene.

6. Hvilken bruk hadde tienden under det levittiske presteskapet? 4 Mosebok 18:21.

KOMMENTAR: Melkisedek, det medlemmet av Guds-familien som ble Jesus Kristus (for bevis, se om artikkelen «Hvem var Jesus før sin fødsel som menneske?»), valgte levittene til å være Sine prester. Guds presterjeneste ved det levittiske presteskapet var en materiell, ritualistisk prestegjerning for å minne en kjødelig nasjon om deres fiasko med å overholde lovene til Gud.

Så Kristus (Melkisedek) ordinerte en endring i loven med tienden—Han overdro den tienden Han

alltid hadde mottatt personlig, *til levittene*, og *overførte* derved mottakelsen av tienden til det levittiske presteskapet til deres underhold.

Men på den tida var det ikke noe oppdrag om å forkynne evangeliet til verden. Guds plan for den ordningen kalte bare på levittene til å lære folk lovens bokstav, og å administrere fysiske ritualer og offer som påminnelser om synd. Derfor var tiende som folk ble befalt om å bringe, hovedsakelig for deres underhold.

Hebreerne 7 viser klart at tiende lenge hadde vært en *vedvarende* økonomisk lov, på den tida da Gud formelt innstiftet den sivile loven til oldtidas Israel, gjennom Moses.

Paulus gjør det klart at betaling av tiende ikke er levittisk (fra etterkommerne til Levi), eller «seremoniell» (se versene 5, 8-10). Den begynte *ikke* med administrasjonen til levittene og kunne derfor *ikke* ha endt da behovet for det levittiske presteskapet opphørte. Heller, i henhold til versene 11-17, *endret* Gud prestetjenesten tilbake til det åndelige presteskapet til Melkisedek. Det levittiske presteskapet ble avløst av presteskapet til Jesus Kristus—*Melkisedek presteskapet gjenopprettet!* Og så var det også en endring i *hvem* som skulle motta tienden nå (vers 12). Kristus har autorisert presteskapet Sitt i nytestamentlig tid til å motta tiende for å utføre det åndelige arbeidet til Kirken Hans.

Den nytestamentlige æraen ble innledet da Melkisedek (Kristus), som forblir som vår Yppersteprest uavbrutt (Hebreerne 7:3; 4:14-16), ble et menneske i kjøtt og blod så Han kunne bli ofret for syndene til alle mennesker. Han gjorde også den Hellige Ånd tilgjengelig til de som Gud kaller.

Kristus kom til Jorda for å inaugurere et NYTT slags presteskap—et åndelig presteskap. Det er et FRELSENDE presteskap—et PROFETISK presteskap—et ADVARENDE presteskap, så vel som et presteskap med GODE NYHETER.

Fra Kirkens begynnelse instruerte Kristus alle de sanne prestene Sine til å: «Gå derfor ut og *gjør alle folkeslag til disipler* ... og lærer dem å holde alt det jeg har befalt dere» (Matteus 28:19-20). Så, i disse siste dager, skulle Kirken Hans utføre et BESTEMT oppdrag. Kristus sa: «Og dette evangeliet om riket skal bli forkynt over hele jorden til et vitnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden [av en æra] komme» (Matteus 24:14). Det ble oppfylt av Guds endetids-Elias (Matteus 17:10-11), Herbert W. Armstrong (se igjennom leksjon 2, side 14), og, ved hans død i 1986, endte den æraen med Kirkens arbeid. Tilslutt, i det Han viser til våre dager, ber Kristus Kirken Sin «IGJEN skal du profetere

om mange folk og nasjoner og tungemål og konger» (Åpenbaringen 10:11).

Kristus kom for å kvalifisere Seg til å erstatte Satan som herskeren av denne verden. Og Han kom for å trene budbærere som ville forkynne til verden, tilbakekomsten Hans for å gjenopprette Guds regjering på Jorda. Kristus valgte personlig de 12 opprinnelige apostlene Sine, eller prestene, til å *fortsette* arbeidet med å forkynne evangeliet om Guds Rike. I dag leder den levende Jesus Kristus det samme arbeidet, og ser til at representantene Hans på Jorda oppfyller dette oppdraget i en *verdensomspennende* målestokk!

Etter som enden på denne tidsalderen nærmer seg, utfører Guds arbeid Kristus' oppdrag med KRAFT. Det tydeliggjør den GODE NYHETEN om det snart kommende Guds Rike. Det forklarer *lovene* til dette Riket, så vel som gjør klart de hundrevis av profetiene, som refererer direkte til denne endetida.

I disse kaotiske dagene som nærmer seg slutten på en tidsalder, like før Kristus' tilbakekomst, er arbeidet til Gud en *verdensomspennende* innsats som når MILLIONER av mennesker. Det er et enormt foretagende, som ikke bare krever ansettelse av massevis av prester og andre arbeidere, men også bruken av høyt avansert teknologisk fasiliteter for å forkynne Jesus' evangelium om Guds Rike «mot folk og nasjoner og tungemål, og mot mange konger»—DNB 1978.

Fasilitetene som har blitt gjort tilgjengelige for Guds formål—fjernsynsstasjoner og trykkpresser, som når en uendelig mengde med mennesker, som ikke har vært mulig i noen tidligere tidsalder—koster temmelig mye penger.

I dag, har Gud sørget for finansieringen av det *andelige* kraftigvirkende presteskapet Sitt ved det samme systemet som Han har brukt i årtusener—systemet med *tiende*.

7. Hører tienden *til* Gud? 3 Mosebok 27:30. Er den *hellig* for Ham? Samme verset.

8. Viser Bibelen at både nasjoner og individer bokstavelig talt kan stjele tiende rett fra Gud? Malakias 3:7-12.

KOMMENTAR: Kan noen *ha råd til* å rane Gud? Å stjele fra Gud er en veldig alvorlig sak! Ingenting av inntekten din er virkelig din. Alt tilhører Gud. Men Gud krever bare en tiende av den. Han har reservert *den første tiendedelen* for Seg Selv! Det er bare *etter at* vi anerkjenner Guds krav på den første tiendedelen av inntekten vår, at vi har et legitimt krav på de andre ni tiendedelene.

9. Hva er det en kommer under når han eller henne bryter denne grunnleggende økonomiske loven til Gud? Malakias 3:9.

10. Hva er Guds enkle løsning på der økonomiske problemene våre? Malakias 3:10. Utfordrer Han oss om å sette Ham på *prøve*—å «prøve» Ham—for å se om Han virkelig vil velsigne oss? Samme verset.

KOMMENTAR: Gud tilbyr oss ikke kompliserte, vanskelige-å-forstå løsninger på de økonomiske problemene og forbannelsene våre. Løsningen er enkel. Gi Gud det som Han krever for Seg Selv, og Han vil velsigne oss. Gud har tusenvis av måter som kan gjøre det vi betaler, større. Hvis vi arbeider flittig, og trofast gir Ham Hans del, da arbeider Han sammen med oss og *velsigner* anstrengelsene våre ved å bevirke til at samarbeidet vårt med Ham vil produsere og tjene *mer!*

De som trofast gir Gud Hans tiendedel, finner at det som er igjen, synes å *strekke til mer* enn hele inntekten deres gjorde tidligere. Tusenvis av folk som betaler tiende, har bemerket at det synes å være en uskrevet lov som ikke kan settes opp i et budsjett—en lov som fører til at pengene deres alltid rekker til mer når de trofast betaler tienden. (Les de følgende skriftstedene i sammenheng med dette prinsippet: 1 Kongebok 17:8-24; 2 Kongebok 4:1-7, 42-44; Matteus 14:17-21; 15:34-38; Hebreerne 13:8.)

11. Hva skulle være innstillingen vår med å gi Guds Kirke den tiendedelen av inntekten som tilhører Ham? 2 Korinterne 9:6-7.

KOMMENTAR: En generøs innstilling er grunnleggende for Guds «gi» levemåte. Gud er en generøs giver! Han ønsker at barna Hans skal reflektere en lignende generøsitet, innen deres begrensede midler. Apostelen Paulus gjorde dette krystall klart: «Men dette sier jeg: Den som sår sparsomt, skal også høste sparsomt, og den som sår rikelig, skal høste med rik velsignelse. Enhver må gi slik som han setter seg fore i sitt hjerte, ikke med ulyst eller av tvang. *For Gud elsker en glad giver*» (2 Korinterne 9:6-7).

Prinsippet med å gi blir også framsatt andre steder på sidene i Bibelen. Jesus viste at en givende ånd bringer en automatisk boomerang lignende effekt. «*Gi, så skal det bli gitt dere!*» Et godt mål, stappet, ristet og overfylt, skal bli gitt dere i fanget! For med det samme mål som dere har målt med, skal det måles igjen til dere» (Lukas 6:38).

Salomon gjentok akkurat den samme sannheten i sine skrifter: «Kast ditt brød på vannet, for i tidens løp skal du finne det igjen» (Predikantens bok 11:1). Guds velsignelser *vil* komme i *Guds* egen tid og på *Guds* egen måte. Igjen: «Den ene strør ut og får enda mer, den andre holder tilbake mer enn rett er, og det blir likevel bare fattigdom. Den som sprer velsignelse, skal

trives. Og den som lesker andre, han blir selv forfrisket» (Ordspråkene 11:24-25).

Disse versene gjentar med ulike ord det gjennomprøvde prinsippet som finnes gjennom hele Bibelen: Du *høster* det du sår (Galaterne 6:7).

12. På hvilken måte oppholdt Jesus loven med tiende? Matteus 23:23. Legg merke til den siste delen av verset.

KOMMENTAR: Er det ikke klart? Jesus sa at åndelige kvaliteter slik som rettferd, barmhjertighet og troskap er *viktigere* enn å omhyggelig betale tiende av enhver liten plante som måtte vokse i hagen din—særlig når den strengheten leder til selvgodhet. Men Jesus sa «det andre ikke forsømmes»—ikke å feile med å betale hele den tienden din som Gud krever.

13. Er å betale tiende en slags tilbedelse, så vel som et uttrykk for tro på Gud? Hebreerne 11:6; Jakob 2:20.

KOMMENTAR: Å betale tiende er en *handling med tilbedelse av Gud*—en demonstrasjon av kjærlighet, takknemlighet, respekt, ære og aktelse for Skaperen—et tegn på å underordne seg Guds vilje, en anerkjennelse av Hans herredømme og suverenitet.

Tiende er også en handling i *tro* på Gud, og når det blir gjort i tro, er det en dyp personlig handling med tilbedelse. Det er en anerkjennelse av at Gud er der—at Han **VIRKELIG EKSISTERER**—at Han er i stand til å «fylle all deres trang i herlighet i Kristus Jesus» (Filipperne 4:19).

Det er ingen måte noen kan hindre Gud fra å vel-signe de som handler i *tro* og betaler tiende til Skaperen sin. Erfaring har bevist at det er en *automatisk velsignelse* for å adlyde vår store Evige Gud hvis den lydheten er sammenkoblet med tro.

Husk at du betaler tiende til Gud, ikke til noe menneske! Når du betaler tiende, viser denne handlingen med lydheten mot Gud at du erkjenner at Gud har plassert et *første krav* på inntekten din. Du erkjenner at Han eksisterer, og at Han «lønner dem som søker ham!» Ja, å betale tiende er en troshandling, og uten tro er det umulig å behage Gud (Hebreerne 11:6).

Men anta at noen sier: «Jeg har ikke tillit til den måten tienden vil bli brukt på.» Kan en derfor nekte å betale tiende? Gir Bibelen en tillatelse til å stille som vilkår, for hvilken hensikt den vil bli brukt? La oss forstå.

Den enkeltes ansvar er å betale Guds tiende til Hans utvalgte representanter, som en har *bevist* at gjør Guds arbeid nå i denne endetiden. Å bestemme hvordan tienden skal brukes eller benyttes når den er gitt, er *ikke ansvaret til den som betaler tiende*. Det er Guds ansvar. Det er Guds tiende og det er opp til Ham å styre *hvordan tjenerne Hans* bruker pengene.

14. Skulle kristne være «medarbeidere» for sannheten? 3 Johannes 8. Er de «medarbeidere» med å spre evangeliet? Filipperne 4:3; 1 Korinterne 3:9; 2 Korinterne 6:1.

KOMMENTAR: Den forbløffende veksten i kraft og effektivitet i Guds Kirke gjennom åra har bare blitt muliggjort gjennom den *kombinerte* anstrengelsen til tusenvis som Gud har kalt for å hjelpe og støtte arbeidet til Kirken Hans økonomisk, gjennom tiende og ofringene deres. I disse siste dager, i de tidlige åra av Guds Kirke, var det bare noen få hundre mennesker som kunne bli nådd, med evangeliet. Men etter som antallet av dedikerte medlemmer og medarbeidere som *frivillig* sendte tiende og ofringer økte, så har rekkevidden og krafta til Guds arbeid.

Den kollektive anstrengelsen til de mange som Gud har kalt for å ta del i denne ærefulle muligheten til å være «medarbeidere», gjør det mulig for denne verden å høre og lese det sanne evangeliet til Kristus i dag. Til og med trykkinga og utsendingene av disse Bibel korrespondansekurs leksjonene til alle studentene våre er gjort mulig ved tiende og ofringer som har blitt gitt til Guds sanne Kirke.

Guds vei er å *gi*—uten omkostninger—sannheten Hans til alle som spør om det. Ved å involvere «medarbeiderne» Sine i dette ærefryktingytende oppdraget, deler de velsignelsene ved å hjelpe til med å bringe andre inn i Guds Familie.

Det er for visst «saligere å gi enn å ta imot» (Apostlene 20:35). Ved å ære Gud med å gi, vil dine egne materielle behov bli dekket, for Gud lover: «Søk da først Guds rike og hans rettferdighet, så skal *dere få* alt dette *i tillegg!*» (Matteus 6:33).

DEN KRISTNE STRIDEN!

Guds Ord forteller oss at alle som vil følge den kristne levemåten, vil måtte stå overfor tre dødelige fiender, som hver av dem er tilbøyelige til å *avskrekke* oss fra å overvinne synd, og utvikle Guds karakter.

Disse dødelige fiendene kan komme mellom oss og Gud—skille oss fra Ham. De har tendensen til å sette kiler i sinnet vårt som kan vokse, og gradvis skille oss fra ledelsen og krafta til Guds Hellige Ånd, og troen til Jesus Kristus—*HVIS vi tillater dem å gjøre det*.

Gud sier at disse dødelige fiendene *må* overvinnes, og Han forteller oss *hvordan* vi kan gjøre det!

1. Viser Paulus at det er anstrengelse involvert i å leve et kristent liv—at evig liv er verdt å kjempe for, så vi ikke slipper taket på det? 1 Timoteus 6:12; 1:18-19. Hvem sin «stridsmann» var Timoteus? 2 Timoteus 2:3-4.

2. Fulgte Paulus *urokkelig* Guds levemåte—viste han, like før han døde, at han hadde VUNNET den kristne striden? 2 Timoteus 4:6-8.

3. Er den kristnes krig mot fysiske hærer? Eller er det en åndelig krig? 2 Korinterne 10:3-4. Akkurat hva er det en kristen må kjempe mot? Vers 5.

KOMMENTAR: Den første fienden i den kristnes daglige krig er menneskenaturen med dens umåtelige lyster (Galaterne 5:19-21). Denne naturen i oss rasjonaliserer smart, og produserer noen ganger svikefulle og nedbrytende impulser—forfengelig, lyst, grådighet, osv. Vi blir fristet til å synde, til å bryte Guds åndelige lov, og slik avskjærer vi oss fra Ham. Naturen vår vil ødelegge oss åndelig med mindre vi *motstår* dens gale impulser som fører til synd.

4. Hva er den andre dødelige fienden til alle kristne? Galaterne 1:4. Hva skulle en kristens holdning være til verdens sosiale orden med dens glitter, glamour, søking etter status og forlokkende tiltrekking? 1 Johannes 2:15-17.

KOMMENTAR: Apostelen Johannes snakker om dette verdslige systemet rundt oss. Det er fra det greske ordet *kosmos*, oversatt «verden» i 1 Johannes 2:15, norske ord som kosmopolitisk, kosmografi, kosmopolitt, osv. kommer fra.

Johannes refererte til samfunnet i denne verden, der så mye av det er bygd på og motivert av forfengeligheten, lystene og grådigheten i menneskenaturen. Fordi de fleste mennesker har blitt forført (Åpenbaringen 12:9), forstår de ikke hvordan så mange av verdens veier kunne være gale i Guds øyne; men ikke desto mindre, denne verdens veier bombarderer kristne uavlatelig med fristelser som kan lede dem vekk fra å følge Kristus!

5. Skulle kristne streve med å unngå ondene som er i verden? 2 Korinterne 6:14-18; Åpenbaringen 18:4. Betyr dette at de skulle flytte bort fra befolkede områder? Johannes 17:15-18. Legg spesielt merke til den første delen av vers 15.

KOMMENTAR: Kristus' bønn i det 17de kapitlet av Johannes' bok viser at Gud ikke forventer at kristne flytter til fjellene eller ødemarka for å slippe unna verdens atspredelser! De skulle heller streve for å bli atskilt åndelig og avholde seg fra de av verdens veier som er definert som *synd*, i Bibelen.

Fra den tidligste barndommen av begynte vi å rette oss etter skikker og praksiser som vi lærte fra andres lære og eksempler. Vi rett og slett aksepterte, uten spørsmål, det meste av praksisen og livsstilen til samfunnet rundt oss. Men etter hvert som vi lærer om

Guds vei, må vi samvittighetsfullt arbeide flittig med å *leve* denne nye veien. «Og skikk dere ikke lik denne verden» sa Paulus, «men bli forvandlet ved at *deres sinn fornyes*, så dere kan dømme om hva som er Guds vilje: det gode, det som han har behag i, det fullkomne» (Romerne 12:2).

Med mindre vi slutter med å følge etter de veiene til denne verden som er i strid med Guds vilje, vil vi ikke vokse i Guds karakter og overvinne åndelig. De mange snarene i verden kunne sammenlignes med en hinderløype som utfordrer og styrker en god soldat i trening. Kristne må lære å hoppe over disse hindrene.

6. Setter folk alltid pris på den personen som prøver å leve i samsvar med Guds lov? 1 Peter 4:3-4; Johannes 15:18-20; 16:33. Hvordan skulle en kristen reagere på de som kunne være fiendtlige mot den nye levemåten hans? Matteus 5:43-47; Romerne 12:20-21.

KOMMENTAR: Gud ønsker ikke at vi skal hate de folkene i verden, som Han har valgt å ikke kalle på denne tida, selv om noen vil forfølge oss og latterliggjøre oss fordi vi følger Guds vei. De er potensielle sønner til Gud, og vi blir instruert til å *elske* dem! Gud *vil* til slutt åpne sinnene deres og vise dem Sin herlige sannhet, slik at de og kan bli kristne, som det blir skildret i det siste trinnet i Guds mester plan.

7. Hva, eller hvem, er den tredje store fienden til alle kristne? 1 Peter 5:8-9; Jakob 4:7. Er ikke djevelen Satan i *siste instans* ansvarlig for å inspirere de uordentlige karakteristikkene av menneskenaturen og *alle* ondene i denne verden? 2 Korinterne 4:4; Efeserne 2:2. Har han, så visst, forført *hele* verden? Åpenbaringen 12:9.

KOMMENTAR: Djevelen Satan, tidligere kjent som erkeengelen Lucifer, og som opprinnelig ble skapt perfekt i sine veier (Esekiel 28:15), utviklet den sataniske naturen sin etter sin egen resonnering og valg. Som vi lærte i leksjon 9, har menneskene, i sin tur, *tilegnet seg* Satans natur, som vi kaller «menneskenaturen.» Legg merke til hvordan Paulus beskriver denne naturlige sinnstilstanden: «Kjødets attrå er jo fiendskap mot Gud, for det er ikke Guds lov lydige, kan heller ikke være det» (Romerne 8:7).

Men med en gang den Hellige Ånd er tilført i en persons sinn, da har han krafta til å motstå holdningene med selvopptatthet, lyst, grådighet, forfengelig, sjalusi, misunnelse, fornærmelse, konkurranse, strid, bitterhet og hat, som blir kringkastet til sinnet av Satan.

Det er ingen som er tvunget til å reagere på eller adlyde disse impulsene fra Satan. Djevelen har ingen makt til å TVINGE noen til å tenke eller gjøre det som er galt! Men de intetanende vil automatisk gjøre det uten

å innse hva som finner sted i sinnene deres. Folk flest bare driver av sted, og reagerer på følelser og impulser som ofte finner uttrykk i deres kjødelige drifter og forføgelige beskjeftigelser.

Slik arbeider faktisk Satan—«denne verdens gud,» «høvdingen over luftens makter» «i» (Efeserne 2:2) sinnene til intetanende mennesker over hele verden. Det er grunnen til at dette er den «nåværende onde verden,» og hvorfor den er så grundig forført i dag!

8. Etter at du har blitt unnfanget av den Hellige Ånd—som gjør deg til en kristen—vil djevelen fortsette med å prøve å forføre deg og lede deg bort fra Kristus og Hans veier? 2Korinterne 11:2-4. Var det noen kristne i Paulus' dager som begynte å falle som offer for djevelens sufflinger igjen? Versene 13-15; Galaterne 1:6-8; 3:1.

KOMMENTAR: Omvendelse skjermer oss *ikke* fra Satans «bølgelengde.» Han fortsetter med å kringkaste

holdningene i naturen sin. Da Jesus snakket om å overvinne, viste Han til å overvinne disse veiene til Satan, som er i strid med Guds vei.

De som har vendt seg bort fra Satans vei, kjemper for å **OVERVINNE** Satans listige, inntrengende henstillinger, og strever med å forbli trofaste mot Guds vei—veien til Guds styre. Det er *disse Satan hater*. Han er spesielt interessert i å ødelegge dem! Men med Guds beskyttelse og beherskende kraft over Satan, som Han lover å gi oss hvis vi forblir nær til Ham, kan vi overvinne!

Før Jesus kunne kvalifisere Seg til å gjenopprette Guds regjering og styre alle nasjoner, måtte Han motstå Satans mest krevende fristelser. Den enestående kampen er nedtegnet i det fjerde kapitlet i Matteus. Legg merke til hvordan djevelen prøvde å forføre og influere Jesus Kristus til å synde mot Gud.

9. Hvordan appellerte djevelen både til menneskelig forføgelighet og hunger da Jesus var ekstremt sulten? Matteus 4:1-3. Og til det menneskelige ønsket om prestisje, herlighet og makt? Versene 5-9. Hva var Jesus' øyeblikkelige respons? Versene 4, 7, 10. Hva var resultatet av denne gigantiske, åndelige kampen? Vers 11.

KOMMENTAR: Jesus Kristus *overvant* djevelen. Han motsto Satan, beseiret ham, og viste ham **SITT HERREDØMME** over ham! Da Han ga djevelen en befaling, måtte Satan adlyde. Han lusket seg vekk, fordi han visste at han var beseiret i dette mest suverene sammenstøtet gjennom tidene.

Kristus overvant djevelens renker ved Guds Ord. Han reagerte på djevelens fristelser ved å sitere det passende skriftstedet som passet for hver situasjon. Han kjente Guds Ord fullkomment. Han **VISSTE** Guds vilje. Og Han adlød den. Derfor kunne djevelen *ikke forføre Ham!*

10. Må også kristne i dag motstå djevelen med den sannheten som Gud har åpenbart til dem? 1 Peter 5:9. Hva *må* djevelen gjøre hvis han blir motstått standhaftig? James 4:7.

11. Hvilke instruksjoner angående kampen mot impulsene og holdningene til djevelen, gir Gud oss gjennom Paulus? Efeserne 6:10-12. Hva må kristne ta på seg for å kjempe dette åndelige slaget? Versene 11, 13. Hva består Guds åndelige rustning av? Versene 14-18.

KOMMENTAR: «Sannhetens belte» viser til Guds inspirerte Ord (Johannes 17:17), den første biten i kristnes åndelige rustning. «*Rettferdighetens brynje*» er lydighet mot Guds bud (Salmene 119:172). «Den beredskap som fredens evangelium gir» er støtten til forkynnelsen av budskapet om det kommende Guds

RUSTNING Apostelen Paulus sammenlignet ulike deler av en soldats rustning med den åndelige rustningen som en kristen må ha på seg, for å vinne de åndelige slagene sine.

Rike, når Kristus vil styre denne Jorda og bringe fred til den.

«Troens skjold» refererer til troen *til* Jesus Kristus, som kan være inni oss (Galaterne 2:20; Filipperne 3:9)—ikke bare vår egen menneskelige, fysiske tro. Denne troen er Guds gave som er overført ved den Hellige Ånd (Galaterne 5:22). Og det er denne troen—*Kristus'* tro anvendt inni oss—som vil gjøre oss i stand til å beseire og overvinne synd!

«Frelsens hjelm» er kunnskapen om hva frelse er, hva den involverer, hva det hele dreier seg om—selve hensikten med livet. Med andre ord, det er kunnskapen om det SANNE MÅLET og potensielle skjebnen til menneskene—det å bli *guddommelige medlemmer av Gudsfamilien!*

«Åndens sverd» viser til det skrevne Ordet til Gud—det er de kristnes eneste offensive våpen i kampen mot djevelen og knepene hans (Hebreerne 4:12). Den kutter fiendens taktikker og strategier i filler, og viser oss hva fienden pønsker på.

Den siste tingen Paulus nevner i kampen mot Satan og pekene hans er «*bønn*.» Kristne må dra nær til Gud med standhaftige bønner (1 Tessalonikerne 5:17), og be for alle Guds folk, prestene i Guds Kirke og dem selv.

Dette er veien til å beseire—å OVERVINNE—Satan og tvinge han til å *flykte!* Dette er en perfekt strategi for å beseire menneskenaturen og attraksjonene i denne verden, siden de begge i alt vesentlige er motivert av djevelen. Hvis kristne vil følge denne formelen omhyggelig, vil de lykkes med å overvinne alle de tre dødelige fiendene: *selvet, samfunnet og Satan.*

HVORFOR OVERVINNE ER SÅ VIKTIG

Bibelen snakker en god del om «å overvinne.» La oss forstå akkurat hvorfor det er så viktig for å leve et kristent liv, og hva det har å gjøre med «yrkene» til kristne, som er født på ny, i Guds Rike.

1. *Ble* Jesus Kristus fullkommen? Hebreerne 5:9; 2:9-10. Legg spesielt merke til siste delen av vers 10. Hva sa Kristus at Han forventet av de som ville erklære at de er tilhengerne Hans? Matteus 5:48. Hvem må de bli lik? Efeserne 4:13.

KOMMENTAR: Som vi lærte i den forrige leksjonen, snakket Jesus om å *bli* fullkommen. Men akkurat hva slags «fullkommenhet» var det Han snakket om?

I det opprinnelige gresk, er ordet for «fullkommen» i Matteus 5:48 *teleios*, som også kan bety «fullstendig.» Jesus mente, med andre ord, at tilhengerne Hans må bli åndelig modne i Guds karakter.

Det er åpenbart at vi ikke kan bli fullkomne på denne måten inntil oppstandelsen, da Gud vil fullføre prosessen og gi oss nye, fullkomne åndelige legemer med en fullkommen—syndefri—natur som vil bli lik Guds. Men i mellomtida ønsker Gud at vi skal *vokse* i Hans åndelige karakter daglig, ved å adlyde budene Hans, overvinne og utrydde synd i livene våre.

2. Selv om Kristus var Guds egen Sønn og hadde den Hellige Ånd uten mål (Johannes 3:34), måtte Han fortsatt *lære* lydighet? Hebreerne 5:8-9. Hadde Kristus «overvunnet»? Johannes 16:33. Motsto Han fristelser? Hebreerne 4:15.

KOMMENTAR: Jesus Kristus *ble* fullkommen gjennom prøvelsene og testene i menneskelige erfaringer. Han *overvant* fristelsene til djevelen, Sitt kjød og verden rundt Ham. Til tross for opposisjon og fristelser holdt Han Guds bud fullkomment. Slik var Han i stand til å bli Frelseren for menneskeheten, og det enestående eksemplet på åndelig modenhet som kristne må strebe for å etterligne.

3. Akkurat hvor viktig er det å overvinne, for å komme inn i Guds Rike og motta en *belønning*? Åpenbaringen 3:12, 21; 21:7.

KOMMENTAR: Gjennom å overvinne kjødets tiltrekningskraft, verden og djevelen, blir den åndelige karakteren vår fullkommengjort—vi bygger Guds egen karakter. Og jo mer vi overvinner, desto større er *ansvaret* vi vil bli gitt i Guds regjering på Jorda. Slik vil *belønningen* vår bli større!

Men ingen kan overvinne for oss. Det kreves at vi utviser en kraftanstrengelse for vår del, sammen med krafta til Guds Hellige Ånd, for å bli den slags åndelig sinnet og motivert person som Gud kan bruke i Sitt Rike.

4. Kan vi overvinne alt på en gang, eller er det en livslang prosess? Matteus 24:13, 45-47.

KOMMENTAR: Bibelen viser at det å strebe for å utvikle Guds åndelige karakter, er en fortsatt prosess med å *overvinne* gjennom det kristne livet—ved å putte synd ut av livet vårt, og lære å kontrollere og styre over de tiltrekningskreftene i naturen vår som trekker oss nedover på skråplanet.

Det er de som SEIRER helt til siste slutt—de som *fortsatt vokser* i karakter ved Kristus' tilbakekomst (eller ved deres død, hvis den kommer først)—som skal arve Guds Rike og motta en belønning!

5. Viser 2 Peter 1:5-9 også nødvendigheten av *ustanselig vekst* i dydene til en kristen karakter så lenge som en person lever? Innebærer versene 10 og 11 at de som ikke fortsetter med å vokse og overvinne, ikke vil komme inn i Guds Rike?

Å BLI ARVINGER MED KRISTUS

1. Fordi Jesus Kristus *seiret* i løpet av Sitt liv som menneske, og ble født på ny gjennom en oppstandelse, hvor er Hans nåværende sete? Åpenbaringen 3:21. Har *alle* englene, myndigheter og makter blitt underlagt Ham under Hans Far? 1 Peter 3:22; Efeserne 1:20-22; 1 Korinterne 15:27.

2. Hva vil den offisielle tittelen til Kristus være når Han vender tilbake for å styre nasjonene på denne Jorda? Åpenbaringen 19:16. Vil den herlige regjeringen Hans fortsette å ekspandere gjennom universet for alltid? Jesaja 9:6-7.

3. Hvor stor er egentlig den autoriteten som Kristus allerede har arvet? Hebreerne 1:1-2; Matteus 28:18.

KOMMENTAR: Legg merke til hvordan Moffatt oversettelsen oversetter det opprinnelig greske i Hebreerne 1:2: «Men i disse siste dager har han talt til oss gjennom en Sønn—en Sønn som han har utnevnt til *arving over universet*!»

4. Vil Kristus være den eneste arvingen og herskeren over denne Jorda og det uendelige universet, eller vil det være *med-herskere*, «medarvinger,» sammen med Ham til å *dele* den store arven og ansvaret Hans? Romerne 8:16-17; Åpenbaringen 21:7.

KOMMENTAR: Sanne kristne er nå Guds Ånds-unnfangede barn. De er framtidige arvinger—medarvinger med Jesus Kristus—destinert til å arve og hjelpe til med å styre ALT det som Gud har skapt!

Legg også merke til det andre kapitlet i Hebreerne. Begynn med vers 6, der Paulus siterer Salmene 8:5-7: «hva er da et menneske at du [Gud] kommer ham i hu»? Ja, hvorfor skulle den store Gud bry seg om oss dødelige? Hvorfor *ble* vi født?

Her er svaret. «ALT la du under hans føtter. For da han la alt under ham, *holdt* han *ikke noe tilbake* som han ikke underla ham» Hebreerne 2:8).

Begriper du det? Absolutt ingenting av det som Gud har skapt er unntatt. Den ærefryktinngytende destinasjonen til menneskene er med-herredømme først på denne Jorda, og deretter det uendelige universet sammen med Jesus Kristus! Vi ble FØDT TIL Å STYRE! Men ikke før vi har *kvalifisert* og blitt «født på ny»—født av Guds Ånd som medlemmer av Guds Familie.

Så langt er det bare Jesus Kristus, den «førstefødte blant mange brødre» (Romerne 8:29), som har mottatt denne makta. Så «... *Ennå* [i dag] ser vi *ikke* at alt er ham [mennesket] underlagt. Men ... Jesus, ham ser vi kronet med herlighet og ære» (Hebreerne 2:8-9). Han alene har mottatt makta og herligheten som vi også vil motta, når vi også er født av Gud ved oppstandelsen fra de døde.

Kan du begynne å fatte størrelsen av disse sikre løftene til Gud?

5. Med hvilken kapasitet tjener Kristus nå sanne kristne? Hebreerne 4:14-16.

KOMMENTAR: Som Yppersteprest for alle Ånds-unnfangede Guds barn, er Jesus Kristus alltid tilgjengelig for å hjelpe dem når de trenger det. Han er spesielt interessert i den åndelige utviklingen deres, og hjelper til med å forberede dem så de til slutt kan arve «alt» sammen med Ham!

KVALIFISERE FOR Å STYRE MED KRISTUS

Mange er overrasket over å lære at Bibelen sier så mye om å styre i Guds Rike. Noen tviler på om de noen sinne kunne styre, mens andre ikke har noe ønske om å styre i det hele tatt. Kanskje har du tenkt: *Jeg ønsker ikke å styre i Morgendagens Verden. Jeg ønsker bare å tjene Gud.* Problemet er bare at det er få som noen sinne virkelig forsto hva det menes med å tjene.

Historien er helt ned til nåtida fylt med beretninger om herskere, politikere og byråkrater som har misbrukt makta si og tjent sine egne interesser, mens de kaller seg for «velgjørere» og tjenere for folket (Lukas 22:25-26). Guds herskere i Morgendagens Verden vil imidlertid ikke være lik dem.

Jesus Kristus, som har kvalifisert seg til den høyeste posisjonen i styret under Faren i den kommende regjeringa til Gud på Jorda, sa at Han kom for å være en *tjener!* (Lukas 22:27). La oss se på hva tjeneste til Gud har å gjøre med herredømme.

1. Hvordan uttrykker en ekte omvendt kristen tjeneste til Gud? Matteus 25:31-40.

KOMMENTAR: Vi tjener Gud når vi hjelper og *tjener medmenneskene våre*. Kristus sa: «Alt dere gjorde mot en av disse mine minste brødre, det gjorde dere mot meg» (Vers 40).

Denne plagede verden er full av trengende, syke og ensomme mennesker. Hundrer av millioner i denne verden ville ha fordel av selv grunnleggende instruksjoner om hvordan de kan forbedre kvaliteten i deres fysiske liv, inkludert grunnleggende ernæring og daglig hygiene! Men over alt trenger de å kjenne *Guds sannhet*—hensikten og planen Hans for menneskene.

Kristus kom for å tjene, ikke for å bli tjent (Matteus 20:28). Fotvask seremonien, som Han etablerte kort tid før Han ble korsfestet, symboliserer denne tjenende innstillingen. Vi skulle ha ønske om å *imitere* Kristus' eksempel med tjeneste overfor medmenneskene (1 Peter 2:21; Johannes 13:15-17).

En dypt omvendt kristen vil ønske å hjelpe og lære denne verden og hjelpe andre til å få del i de fysiske og åndelige velsignelsene som et resultat av å leve Guds levemåte. Det er det Kristus' tilbakekomst og etableringen av Hans styrende regjering på Jorda dreiser seg om! Alle Ånds-unnfangede kristne er nå *under trening* for en viktig rolle med å hjelpe til med å lære verden Guds vei. De lærer også å hjelpe til med å administrere regjeringa i den vidunderlige Morgendagens Verden for det beste for hele menneskeslekten!

Så det kristne livet, er da, et liv med å overvinne, vokse og forberede seg for *tjeneste gjennom herredømme* i Tusenårsriket, så vel som å tjene andre her og nå!

2. Hva vil de hellige gjøre i Guds Rike i Tusenårsriket? Åpenbaringen 3:21; 2:26; 5:10; 20:6.

KOMMENTAR: Vi leser om «troner,» «dom» og «regjering.» Disse skriftstedene forteller oss klart at kristne vil motta stillinger med herredømme i Guds Rike. Alle som er unnfanget av Gud og overvinner nå, vil bli «konger og prester» i Guds Rike. Vår destinasjon er *verdensherredømme*—og til siste *hele universet*—under Kristus. Ja, vi ble født for å *styre*!

3. Ved hvilket prinsipp kan en person med vanlige evner i dette livet noensinne bli kvalifisert til å påta seg langt større ansvar i Guds Rike? Lukas 16:10.

KOMMENTAR: Vi lærer å styre ved å være *tro*—samvittighetsfulle—i hva enn vi gjør. Vi må sette prinsippene og lovene som vi lærer fra Guds Ord, ut i praksis i våre daglige liv. Til og med den personen som anser seg bare for å ha små evner og naturlig talent, kan *kvalifisere* til å styre i Guds Rike. Vi lærer å styre i Morgendagens Verden ved å mestre våre egne affærer og ansvar i dag, uansett hvor små de kan være.

Gud gjør ikke forskjell på folk (Romerne 2:11; Galaterne 3:28). Om vi er født som menn eller kvinner har *ingenting å gjøre* med belønningen din i Guds Rike. Den framtidige belønningen vår vil bare bli bestemt etter graden av «gjerningene» våre i dette livet. *Merk:* Det er ved Guds *nåde* vi kan komme inn i Hans Rike, for udødelighet er en *gave* fra Gud. Men det er *gjerningene* våre som vil kvalifisere oss for et embete med ansvar—en mulighet for en større tjeneste, til å gjøre mer godt—når vi er født inn i Guds styrende Familie.

Som vår Frelser og Eldre Bror—«den førstefødte blant mange brødre»—har Jesus Kristus allerede kvalifisert seg for det høyeste embetet under Gud Faren i den kommende Morgendagens Verden. Ingen andre kan noensinne motta den stillingen med herredømme som Faren har lovet til Ham. Legg merke til noen få andre stillinger som er spesielt nevnt i Bibelen.

4. Til hvem har Gud lovet herredømme over den gjenforente nasjonen til Israel? Esekiel 37:21-22, 24. Hvilke stillinger med herredømme lovet Jesus å gi til hver av de 12 apostlene Sine under David? Matteus 19:27-28. Har Gud hentydet om andre som vil være i Riket Hans? Les Hebreerne 11:4-40.

KOMMENTAR: Andre som har seiret har gått før oss, og vil være i Guds Rike. De har allerede kvalifisert seg for ansvar i Guds styrende Familie, selv om Gud ikke har åpenbart deres spesifikke stillinger til oss i Bibelen. Men *hver eneste en* vil ha et mektig arbeide å gjøre, for en helt ny sivilisasjon må bli bygd på Jorda i Tusenårsriket (for ikke å snakke om universet etterpå)—denne gangen bygd etter Guds spesifikasjoner. Det vil ta mange forskjellige, nødvendige jobber for å skape verdenssamfunnet slik Gud ønsker å ha det.

5. Vil det virkelig være nok muligheter til å tjene for *alle* som har seiret ned gjennom tidene? Johannes 14:1-3.

KOMMENTAR: Ved å snakke om at tempelet («min Fars hus») har mange rom, viste Jesus at det ville være plasser for mange assistenter i regjeringen i Guds Rike på Jorda, når Jerusalem vil bli verdens hovedstad i Tusenårsriket. Han sa: «Jeg kommer igjen [til Jorda] og skal ta dere til meg, for at også dere skal være der jeg er [hovedkvarteret i Guds tempel på Jorda]» (Johannes 14:3).

Kristus forsikrer oss om at det vil bli rikelig med muligheter og utfordringer, interessante ansvarlige stillinger for alle som er født inn i Guds *herskende* Familie.

Ekte kristne i dag skulle ha et brennende ønske om å bringe Guds levemåte til hele verden—om å lære Guds vidunderlige vei til fred, glede og velstand. Og de vil være i stand til å gjøre nettopp det når Kristus vender tilbake for å sette opp Guds Rike, og de er født av Gud!

Men for å *kvalifisere*—å bli ordentlig *trent*—til å tjene og lære i Morgendagens Verden, må sanne kristne lære å tjene og lære *nå*.

Den *eneste* grunnen til at *noen* er kalt til frelse nå, er for å *KVALIFISERE* seg til å hjelpe til med å styre og lære i Morgendagens Verden—å hjelpe til med å kalle og frelse tusener av millioner i Tusenårsriket og perioden med Den Store Hvite trones dom. Gud har ikke utvalgt noen i dag for spesielle fordeler. Han har kalt dem for en *spesiell hensikt*—å gjøre en enorm *JOB*!

Derfor er det kristne livet et liv med å forberede seg for en *stor tjeneste* i morgendagens verden. Ånds-unnfangede kristne er nå *under trening* for å hjelpe til med å lære verden Guds vei, og å administrere Guds regjering for menneskehetens beste!

DU KAN OVERVINNE!

Den nylig Ånds-unnfangede kristne har begynt på en ny og spennende levemåte, men som med Abraham, Isak, Jakob, David og Paulus, vet Gud at kristne fortsett kan, og noen ganger vil *synde* (1 Johannes 1:8-9). Men vår barmhjertige Gud lover å tilgi oss hvis vi omvender oss, og vil styrke oss så vi kan fortsette å overvinne og bli gitt evig liv i Hans praktfulle Rike.

Men akkurat hvordan er det mulig å fortsette å overvinne, å presse framover mot et evig mål, å streve for å oppnå den perfekte, hellige og rettferdige karakteren til Gud og bli født inn i Familien Hans? Det er gjennom TROEN TIL KRISTUS—«Kristus i dere, håpet om herlighet» (Kolosserne 1:27). Paulus sa: «Alt MAKTER jeg [å overvinne enhver prøvelse, test, vanskeligheter eller synd] I HAM som *gjør meg sterk*» (Filipperne 4:13).

OG SÅ KAN VI!

Ja, gjennom Kristus *kan* vi behage Gud, oppfylle loven Hans og OVERVINNE! La oss forstå.

1. Hva, eller hvem, er nøkkelen til å overvinne for en kristen? Filipperne 4:13; Johannes 15:5; 1 Johannes 4:4; Romerne 8:37.

KOMMENTAR: Jesus Kristus, som allerede har overvunnet Satan (Matteus 4) og kvalifiserte Seg til å bli «kongenes Konge og herrenes Herre,» vil hjelpe kristne til å overvinne Satan og denne verdens innflytelse *gjennom den Hellige Ånd som bor i dem*. Han ba disiplene Sine om å være ved godt mot fordi Han hadde overvunnet verden (Johannes 16:33). Johannes erklærte videre at den ene som bor i enhver ekte kristen gjennom Guds Ånd, er *større enn Satan* (1 Johannes 4:4).

2. Men sa ikke Jesus at Han ikke kunne gjøre noe *av Seg Selv*? Johannes 5:30.

KOMMENTAR: Tenk på det. Selv Guds egen Sønn sa at Han ikke kunne gjøre *noen ting* (ingen åndelige gjerninger) ved Sin egen menneskelige kraft. Hvis Kristus, da Han var kjød, hadde ingen tro i Seg Selv, hvor mye mindre da, kan du og jeg utrette ved å stole på oss selv?

Det er få som innser at Kristus' lydighet, og til og med miraklene Han utførte, ble ikke gjort ved noen overnaturlig kraft av Ham Selv. ALLE de åndelige gjerningene Hans ble gjort bokstavelig gjennom *tro på Guds kraft*, og satte et fantastisk eksempel for oss.

3. Hva var kilden til Kristus' dynamiske tro? Johannes 14:10-11.

KOMMENTAR: Faren, som levde i Jesus gjennom den Hellige Ånd, muliggjorde Hans lydighet til Guds lov. Kristus hadde *Guds egen tro*.

4. Skal kristne leve av tro? Hebreerne 10:38; Romerne 1:17. Men er tro på Gud alt det som er påkrevd?

Romerne 3:31. Er tro *uten* lydighet mot Gud en *død* tro? Jakob 2:20-22.

KOMMENTAR: Det er mange bekjennende kristne som har blitt lært at Jesus levde et godt liv for oss—at Han adlød Guds lov i vårt sted. Men Bibelen viser klart at hver enkelt kristen har en del i frelsesprosessen. Vi har sett at en kristen ikke er fritatt fra å overvinne, vokse i åndelig karakter, og holde ut på tross av all opposisjonen eller fristelsen til å gi opp. Disse skriftstedene gjør det krystall klart at å ha tro ikke fritar oss fra å ha åndelige gjerninger.

Dette er et stort mysterium for de som ikke forstår. Siden vi *må gjøre* disse tingene for å bli frelst, men likevel fullstendig ute av stand til å gjøre det *av oss selv*, er det naturlig for oss å konkludere at enten sendte Gud Jesus for å gjøre det for oss og derved fritok oss fra å adlyde Gud, eller også å bli motløs og bli fristet til å gi opp å prøve!

Det sanne svaret er nøkkelen til frelse. Det er TRO. Tro på Guds KRAFT—den samme slags levende tro som Jesus hadde!

5. Ved *hvem sin* tro er en kristens «rettferdighet»—hans lydighet mot Guds åndelige lov—gjort mulig? Åpenbaringen 14:12.

KOMMENTAR: Ånds-unnfangede kristne har selve «troen til Kristus.» Det er ikke bare *vår* tro på Ham, men *Hans* tro—*den samme troen som Han holdt Guds lov gjennom—plassert i oss og HANDLER i oss!*

6. Kaller Bibelen Jesus for opphavsmannen og fullender av troen vår? Hebreerne 12:2.

KOMMENTAR: En mer nøyaktig oversettelse av frasen «opphavsmann og fullender» er «pioner og perfeksjonist.» Jesus ledet veien, som vår pioner, og satte et enestående eksempel på levende tro. Men Jesus *perfeksjonerer* også troen Sin *I oss!* Her er hvordan:

7. Erklærte apostelen Paulus klart at Kristus levde i ham? Galaterne 2:20. Hvordan levde Kristus i ham? Filipperne 2:5; Romerne 8:9-10. Levde Paulus da livet sitt ved *Kristus'* tro, som bodde i ham? Galaterne 2:20 en gang til.

KOMMENTAR: Paulus levde ikke ved sin egen tro, men ved *Kristus'* tro.

8. Er selve troen til Jesus Kristus, som vi mottar evig frelse ved, en *gave* fra Gud? Efeserne 2:8-9. Er denne troen et av resultatene ved å ha den Hellige Ånd? Galaterne 5:22.

KOMMENTAR: Den troen som frelser er troen til Kristus. Ja, Kristus' tro—*ikke vår* tro. Og Kristus, som kan leve i oss ved Guds Ånd, vil overføre den sterke troen Hans til oss, og slik gjøre det mulig for oss å være åndelig lydige og overvinne!

Ved siden av tro (emnet i den neste leksjonen), er to andre nøkler for å overvinne bønn og Bibel studier. Disse emnene vil bli dekket i kommende leksjoner.

KVALIFISERER DU DEG?

Du ble født med potensialet til å bli et medlem av den univers-styrende Familien til Gud—og, hvis Gud kaller deg nå, inkluderer det en del med å regjere, undervise og lede verden i Tusenårsriket og i perioden til Den Store Hvite trones dom. Og etter det, å hjelpe til med å styre universet i all evighet!

Dette er det utrolige menneskelige potensialet, den ærefryktinngytende skjebnen Gud har i vente for de som blir medlemmer av Familien Hans!

Har du begynt på frelsesprosessen mot dette fantastiske målet? Analyser livet og karakteren din: Har du begynt å *adlyde* Gud? *Vokser* du åndelig? Utvikler du—vokser—i selvbeherskelse? I evnen til å motstå gale ønsker, egoistiske motiver eller forfengelighet? Erstatte du dårlige vaner og holdninger med riktige tanker og ønsker?

Hvis du plutselig fikk noen virkelig store forpliktelser i hendene til å styre—kanskje styre et hoved departement i en by—kanskje lede en stor forretnings business med mange underordnede—ville du være i stand til å lede og utføre det ansvaret slik *Gud* ville ha gjort det?

Vel, dette er testen: Hvis du styrer de *små* kreftene som er i din kontroll nå, slik som temperamentet ditt, stemmen din, lidenskapene og følelsene dine, eller inntekten din, da kunne du antageligvis bli betrodd å utføre større forpliktelser på en riktig måte.

Men hvis du ennå ikke har begynt å lære å kontrollere og konstruktivt lede selv disse små kreftene som du har i din varetekt, hvordan kunne Gud da betro deg å ta deg av mye større forpliktelser i Guds Rike?

Hvis du ikke en gang er trofast i disse små tingene til sammenligning, hvem vill betro deg å ta vare på de *sanne rikdommene*, og Guds store kraft?

Be Gud om forståelse og visdom til å bruke og dirigere de til sammenligning små kreftene, mulighetene og forpliktelsene som er dine nå, så du kan bli en trofast og produktiv tjener for Gud.

Kjemp for å være trofast mot det som Gud allerede har gitt deg, slik at Kristus en dag kan si til deg: «Vel gjort, du gode og *tro tjener!* Du har vært tro over *lite*, jeg vil sette deg over *MEGET*» (Matteus 25:23).

Dette livet er ekserserplassen. Vi lærer å styre ved å utføre forpliktelsene våre trofast og ved å lære å styre over oss selv etter som vi lever den kristne måten å leve på.

Forberedelsen til å styre i Guds Rike begynner med å underordne oss under Hans styre nå. Gud vil ikke frelse noen som Han ikke kan regjere. Så lær Guds lover. Studer dem. Tenk på dem. Lev etter dem. Og ved hjelp av Guds Hellige Ånd, vokse i Guds egen karakter ved å seire over menneskenaturen din, fristelsene og verdens syndefulle tiltrekning, og knepene til djevelen Satan.

Søk Gud ved å dra nærmere Ham i bønn og Bibel studier. *Gjør forandringer!* Voks åndelig. Fortsett med å bygge Guds karakter inntil døden, eller inntil det øyeblikket da Jesus Kristus vender tilbake og øyeblikkelig forandrer våre svake, fysiske legemer til mektige, syndeløse, *strålende åndelige legemer!* (Filipperne 3:20-21. Da vil du være klar for å styre med Kristus—å oppfylle den ærefryktinngytende skjebnen din med å hjelpe til med å styre Jorda, og etterpå universet, som et *medlem* av Gudsfamilien!

Det er et betagende, spennende, utrolig kall! En strålende, vidunderlig framtid! Har du *begynt* å kvalifisere deg for det?

FOR MER INFORMASJON

Hvis du skulle ønske å få mer informasjon om den kristne levemåten slik den blir beskrevet i Bibelen, eller har spørsmål angående omvendelse, dåp, den Hellige Ånd, Guds sabbater, tiende, tro eller kristent samvær, vennligst ikke vær redd for å be om en avtale med en prest fra the Philadelphia Church of God i ditt område. Hvis du ønsker det, kan det bli arrangert et besøk i ditt eget hjem.

Denne tjenesten, som med all litteraturen vår, er helt *gratis* og *uten noen forpliktelser*. Presten vil simpelthen besvare spørsmålene dine fra Bibelen.

For å få vite hvordan du kan kontakte en av Guds prester i området ditt, kan du skrive til det kontoret som er nærmest deg og si at du ville like å snakke med en prest fra the Philadelphia Church of God.

I De forente stater eller Canada kan du også ringe dette avgiftsfrie nummeret: 1-800-772-8577.

Enten du skriver eller ringer, ikke glem å nevne at du har fullført leksjon 12 av *Armstrong College Bibel Korrespondansekurs*.

Vennligst ikke nøl med å kalle på Guds Kirke for den åndelige hjelpen du trenger.

SUPPLERENDE LESING FOR ALLE STUDENTENE VÅRE

SEND ETTER DITT GRATIS ABONNEMENT PÅ *ROYAL VISION*

Royal Vision er et *unikt* blad! Publisert uten kostnader eller forpliktelser for deg, det er i farger, toppkvalitet, og en glimrende skrevet publikasjon for de som søker *sann forståelse* av Guds ord, og som kommer ut hver annen måned. Du vil lese artikler om Guds herlige hensikt for menneskeheten, kristen levemåte, profetier og mye mer. Ingen vage teorier blir fremstilt—bare den inspirerende sannheten til Bibelen!

SUPPLERENDE LESING TIL DENNE LEKSJONEN

Litteraturen ovenfor står i forbindelse med emnet i denne leksjonen og er lesing som anbefales på det varmeste.

FOR Å BE OM GRATIS LITTERATUR EMAIL:

CC@HWACOLLEGE.ORG

Eller skriv til adressen som er listet opp på innsiden av forsiden.